

พื้นที่ชีวิตกับวัตถุไร้ทางเลือก

Life space with no alternative objects

นางสาว ชมภัทร เขตอนันต์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560–2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....วิชาติ แสงแก้ว.....

ประธานกรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....

กรรมการ

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัชย์ ดอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	พื้นที่ชีวิตกับวัตถุไร้ทางเลือก
	Life space with no alternative objects
ชื่อ	นางสาว ษมภัทร เขตอนันต์
รหัสนักศึกษา	57020525
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าสังเกตสิ่งรอบ ๆ ตัว ที่เป็นสิ่งของสำเร็จรูป นำมาทดลองหาความเป็นไปในการ
สร้างสรรค์รูปทรง จนเกิดความประทับใจในรูปทรงของสัตว์

ข้าพเจ้าได้นำเอาเทคนิคการสร้างรูปทรงจากสิ่งของสำเร็จรูปเพื่อสะท้อนถึงวิถีชีวิตความ
เป็นอยู่ของคนเมืองที่อยู่กันอย่างแออัดตามชุมชนที่เรียกว่า “สลัม” คุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่ การไม่มี
ทางเลือก พืชจากสารเคมีต่าง ๆ การอาศัยในสภาพแวดล้อมและอาหารที่ดูสกปรก

ในสังคมเมืองที่การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมากมาย แต่ชีวิตผู้คนในชุมชน
แออัดกลับต่างกันออกไป ทำให้เห็นได้ว่าในโลกที่เทคโนโลยีก้าวหน้า แต่การพัฒนากลับ
ครอบคลุมแค่คุณภาพวัตถุ ไม่ใช่คุณภาพชีวิต หลายคนอาจตีความว่าความสะดวกสบายในการใช้
ชีวิตคือคุณภาพชีวิตที่ดี หลายครอบครัวในต่างจังหวัดจึงเลือกย้ายเข้ามาในเมืองหลวงเพื่อโอกาส
ในการหางานที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด และปัญหาอื่น ๆ ตามมาเช่น ปัญหาขยะมูล
ฝอยที่เพิ่มมากขึ้น ปัญหาจราจร ปัญหาสาธารณสุขเป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ข้าพเจ้ารู้สึกอยาก
สะท้อนออกมาในผลงานประติมากรรม ว่าคุณภาพชีวิตที่ดีควรเป็นเช่นไร

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณมารดา ผู้เป็นบุพการี เพื่อน ๆ และรุ่นพี่ที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาและปฏิบัติงานศิลปะอย่างเต็มกำลังตลอดระยะเวลาสี่ปีของการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ เป็นอย่างสูงที่ให้ความรู้และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการทำงาน ตลอดจนเอาใจใส่ดูแลการพัฒนาผลงานศิลปะในศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าเป็นอย่างดี รวมถึงคณาจารย์ในหลักสูตรประติมากรรมทุกท่านมา ณ ที่นี้ ท่านทั้งหลายได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนแบ่งปันประสบการณ์ดี ๆ และมีคุณค่าในการทำงานศิลปะแก่ข้าพเจ้าด้วยดีเสมอมา

นางสาว ชมภัทร เขตอนันต์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อธิพลทางแนวความคิดและรูปแบบศิลปะ	4
2.2 อธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	15
3.1 ผลงานชิ้นที่ 1	16
3.2 ผลงานชิ้นที่ 2	23
3.3 ผลงานชิ้นที่ 3	29
3.4 ผลงานชิ้นที่ 4	35
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	42
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	42
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	53
บทที่ 5 บทสรุป	64
บรรณานุกรม	65
ภาพผลงานศิลปะ	68
ประวัติผู้เขียน	73

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพที่ 2.1 จูิตาภา ทินราช	6
2 ภาพที่ 2.2 Hope Bag for Homeless, แปรผันตามพื้นที่, สื่อผสม, 2558	7
3 ภาพที่ 2.3 UNDER THE SAME SUN, แปรผันตามพื้นที่, สื่อผสม, 2559	7
4 ภาพที่ 2.4 Self Image, แปรผันตามพื้นที่, สื่อผสม, ศิลปะจัดวาง, 2561	8
5 ภาพที่ 2.5 ma me man, แปรผันตามพื้นที่, วิดีโอ, 2559	9
6 ภาพที่ 2.6 กฤษ งามสม	11
7 ภาพที่ 2.7 ไทม์แมชชีน, แปรผันตามพื้นที่, ศิลปวัตถุสำเร็จรูป, วิดีโอ, 2559	11
8 ภาพที่ 2.8 สรวงสวรรค์ของ...คูของค์, 49 x 88 x 180 ซม, สื่อผสม, 2554	12
9 ภาพที่ 2.9 โถ...คุณ Mutt, 78 x 78 x 120 ซม, เซรามิก, 2554	12
10 ภาพที่ 2.10 เซิร์ต...ผมหิว, 87x280x150 ซม, สื่อผสม, 2554	13
11 ภาพที่ 2.11 เซอร์เรียวเร้าร้อน, 45x49x45 ซม, สื่อผสม, 2554	13
12 ภาพที่ 2.12 คิดถึงคุณ, 80x80x130 ซม, สื่อผสม, 2554	14
13 ภาพร่างที่ 3.1.1.1 ภาพร่างขั้นที่ 1	16
14 ภาพร่างที่ 3.1.1.2 ภาพร่างขั้นที่ 2	16
15 ภาพร่างที่ 3.1.1.3 ภาพร่างขั้นที่ 3	16
16 ภาพร่างที่ 3.1.1.4 ภาพร่างขั้นที่ 4	16
17 ภาพที่ 3.1.2.1 ตัดผ้าขนสั้นและไหมพรม	19
18 ภาพที่ 3.1.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว	19
19 ภาพที่ 3.1.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	20
20 ภาพที่ 3.1.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	20
21 ภาพที่ 3.1.2.5 ทำสีด้วยสีอะคริลิก	21
22 ภาพที่ 3.1.2.6 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว	21
23 ภาพที่ 3.1.2.7 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน	22
24 ภาพร่างที่ 3.2.1.1 ภาพร่างขั้นที่ 1	23
25 ภาพร่างที่ 3.2.1.2 ภาพร่างขั้นที่ 2	23
26 ภาพร่างที่ 3.2.1.3 ภาพร่างขั้นที่ 3	23
27 ภาพร่างที่ 3.2.1.4 ภาพร่างขั้นที่ 4	23

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28 ภาพที่ 3.2.2.1 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	26
29 ภาพที่ 3.2.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	26
30 ภาพที่ 3.2.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	27
31 ภาพที่ 3.2.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว	27
32 ภาพที่ 3.2.2.5 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	28
33 ภาพที่ 3.2.2.6 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน	28
34 ภาพร่างที่ 3.3.1.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	29
35 ภาพร่างที่ 3.3.1.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	29
36 ภาพร่างที่ 3.3.1.3 ภาพร่างชั้นที่ 3	29
37 ภาพร่างที่ 3.3.1.4 ภาพร่างชั้นที่ 4	30
38 ภาพที่ 3.3.2.1 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว	32
39 ภาพที่ 3.3.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	32
40 ภาพที่ 3.3.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	33
41 ภาพที่ 3.3.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว	33
42 ภาพที่ 3.3.2.5 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	34
43 ภาพที่ 3.3.2.6 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน	34
44 ภาพร่างที่ 3.4.1.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	35
45 ภาพร่างที่ 3.4.1.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	35
46 ภาพร่างที่ 3.4.1.3 ภาพร่างชั้นที่ 3	36
47 ภาพที่ 3.4.2.1 นำแปรงล่างขวดมาถอดค้ำ	38
48 ภาพที่ 3.4.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	38
49 ภาพที่ 3.4.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	39
50 ภาพที่ 3.4.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	39
51 ภาพที่ 3.4.2.5 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	40
52 ภาพที่ 3.4.2.6 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว	40
53 ภาพที่ 3.4.2.7 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน	41
54 ภาพที่ 4.1 เส้นโครงสร้างองค์ประกอบผลงานชั้นที่ 1	43

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
55 ภาพที่ 4.2 เส้นแกนของรูปทรงผลงานชิ้นที่ 1	43
56 ภาพที่ 4.3 เส้นแกนของรูปทรงผลงานชิ้นที่ 2	44
57 ภาพที่ 4.4 เส้นรูปนอกของกลุ่มรูปทรงผลงานชิ้นที่ 3	44
58 ภาพที่ 4.5 เส้นแกนของรูปทรงผลงานชิ้นที่ 4	45
59 ภาพที่ 4.6 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 1	46
60 ภาพที่ 4.7 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2	46
61 ภาพที่ 4.8 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 3	47
62 ภาพที่ 4.9 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 4	47
63 ภาพที่ 4.10 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 1	48
64 ภาพที่ 4.11 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 2	48
65 ภาพที่ 4.12 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 3	49
66 ภาพที่ 4.13 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 4	49
67 ภาพที่ 4.14 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 1	50
68 ภาพที่ 4.15 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 2	51
69 ภาพที่ 4.16 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 3	52
70 ภาพที่ 4.17 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 4	52
71 ภาพที่ 4.18 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1	53
72 ภาพที่ 4.19 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 2	54
73 ภาพที่ 4.20 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 3	55
74 ภาพที่ 4.21 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 4	56
75 ภาพที่ 4.22 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 1	57
76 ภาพที่ 4.23 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 2	58
77 ภาพที่ 4.24 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 3	58
78 ภาพที่ 4.25 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 4	59
79 ภาพที่ 4.26 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 1	59
80 ภาพที่ 4.27 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 2	60
81 ภาพที่ 4.28 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 3	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
77 ภาพที่ 4.29 สัดส่วนของผลงานชั้นที่ 4	61
78 ภาพที่ 4.30 จังหวะของผลงานชั้นที่ 1	61
79 ภาพที่ 4.31 จังหวะของผลงานชั้นที่ 2	62
80 ภาพที่ 4.32 จังหวะของผลงานชั้นที่ 3	62
81 ภาพที่ 4.33 จังหวะของผลงานชั้นที่ 4	63

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ในโลกที่มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า และการเพิ่มจำนวนของประชากรที่รวดเร็วจึงทำให้เกิดความต้องการในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น มนุษย์สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขึ้นมาโดยใช้วัสดุที่แข็งแกร่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและยืดอายุการใช้งานให้มากขึ้น แต่เมื่อสิ่งของเหล่านั้นเสื่อมสภาพ เสียหาย หรือดกรุ่น สิ่งของเหล่านั้นก็จะถูกทิ้งขว้าง และกลายเป็นเศษขยะต่อไป ถึงแม้ว่าสิ่งของเหล่านั้นจะใช้งานไม่ได้ แต่ตัววัสดุที่สร้างขึ้นมาก็ใช้เวลาหลายปีในการย่อยสลาย และปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นจนไม่สามารถกำจัดได้หมด หรือกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนกลายเป็นปัญหาสำคัญในเขตชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะเขตที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น (ขยะล้นโลก, 2555 : ออนไลน์) และจากรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ในปีพ.ศ.2542 ได้ระบุว่า มีปริมาณ ขยะมูลฝอยที่เกิดจากชุมชนทั่วประเทศวันละ 37,250 ตัน หรือ 13.6 ล้านตันต่อปี และปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดจากพื้นที่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล รวมกันได้ถึงวันละ 1,655 ตัน ซึ่งความสามารถในการจัดเก็บและขนขยะทำได้เพียงร้อยละ 50 – 60 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดในประเทศ(ขยะล้นโลก, 2555 : ออนไลน์)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงปัญหา และมองย้อนกลับไปถึงสาเหตุ ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากมนุษย์ด้วยกันแทบทั้งสิ้น มนุษย์มีความต้องการที่หลากหลายและไม่หยุดหย่อน เมื่อได้สิ่งที่ต้องการแรกแล้ว ก็จะต้องการสิ่งใหม่ไม่รู้จัก ดังทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) ของมาสโลว์ ที่ว่า “พฤติกรรมของมนุษย์จำนวนมาก สามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่ทำให้ชีวิตของเขาได้รับความสมปรารถนาและได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตน บุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งก็ยังคงเรียกร้องความพึงพอใจในสิ่งอื่นต่อไป ซึ่งเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ที่เป็นผู้มีความต้องการที่จะได้รับสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ ความปรารถนาของ มนุษย์นั้นติดตัวมาแต่กำเนิด หากความปรารถนาเหล่านั้นมิได้รับการตอบสนอง บุคคลจะดิ้นรนทุกวิถีทางให้ได้มาซึ่งความต้องการนั้น ๆ ” (ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ Maslow’s Hierarchy of need เรียบเรียงโดย ดร. เมธา หริมเทพาธิป, 2560 : ออนไลน์)

เมื่อเห็นดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ทำงานโดยใช้เศษวัสดุและวัตถุเหลือใช้มาโดยตลอด เพื่อลดปัญหาขยะที่มากจนเกินไป และลดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จนมีผลงานชุดหนึ่งที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น ผลงานชุดนั้นได้สะท้อนเรื่องราวและถ่ายทอดความรู้สึกบางอย่าง อาจเป็นเพราะความเขลอะ และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ รวมถึงวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาใช้ งาน ผลงานชุดนั้นทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงการถูกทอดทิ้ง การขาดการดูแล และไม่มีคนสนใจ จากแรงบันดาลใจนั้น ข้าพเจ้าได้ต่อยอดความคิดและมองย้อนกลับไปถึงปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ปัญหาความแออัดเป็นปัญหาหนึ่งที่สะท้อนถึงการถูกทอดทิ้งจากสังคมได้ดี ชุมชนแออัดที่เกิดจากการอพยพโยกย้ายเข้าสู่ตัวเมืองเพื่อหาอาชีพซึ่งมีรายได้ดีกว่า เมื่อเข้ามาในตัวเมืองประสบกับปัญหาที่อยู่อาศัยขึ้น จึงจำเป็นต้องไปอาศัยกับเพื่อน หรือญาติพี่น้องที่อยู่อาศัยมาก่อน หรือการขาดแคลนที่อยู่อาศัยที่ราคาถูกลง ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ปัญหาชุมชนแออัดมักเกิดในสังคมเมืองมากกว่าชนบท(ที่มาและปัญหาของชุมชนแออัดในเมือง, 2555 : ออนไลน์) เมื่อมีประชากรมาอาศัยอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งอย่างแออัดยัดเยียด พื้นที่ตรงนั้นก็จะมีความแออัดที่ไม่ดี เนื่องจากปัญหาขยะ และเกิดเป็นมลพิษต่างๆ คุณภาพชีวิตที่ต่ำลง และเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาความไม่ปลอดภัยของผู้อยู่อาศัย ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น(คุณภาพชีวิตกับชุมชนแออัด, 2555 : ออนไลน์)

จากนั้นข้าพเจ้าได้ไปสำรวจในพื้นที่ชุมชนคลองเตย ซึ่งเป็นชุมชนแออัดที่มีขนาดใหญ่และเก่าแก่ของประเทศไทย เพื่อให้เข้าใจและสัมผัสชีวิตที่ขาดการดูแล เข้าใจคุณภาพชีวิต ไม่ใช่แค่วัตถุข้าวของ แต่รวมถึงผู้คน และวิถีชีวิตด้วย เมื่อข้าพเจ้าได้เข้าไปสำรวจหลายครั้ง ข้าพเจ้าได้เห็นถึงวิถีชีวิต การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อัดอัด รวมทั้งขยะที่มีอยู่ทุกซอกทุกมุมในชุมชน สิ่งของต่าง ๆ ที่ถูกทิ้งขว้าง แต่กลับถูกแปรสภาพให้ใช้งานได้ สะท้อนถึงสถานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนที่ไร้ทางเลือก ข้าพเจ้ารู้สึกหดหู่ใจต่อสิ่งที่เห็น ถึงแม้ว่าชุมชนบางส่วนจะเปลี่ยนสภาพจากเพิกสังกะสีเป็นฝ้ายปชมแล้ว แต่มีส่วนไม่น้อยเช่นกันที่ยังมีคุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่อยู่ ทำให้เกิดคำถามขึ้นในใจของข้าพเจ้าว่าเพราะเหตุใดผู้คนที่อยู่อาศัยในเมืองหลวง ยังมีคุณภาพชีวิตเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานขึ้นโดยใช้วัตถุประสงค์ใช้ และเศษวัสดุที่ข้าพเจ้าคุ้นชิน นำมาเปลี่ยนแปลงและแปรสภาพใหม่ให้เป็นสัตว์ที่คลุกคลีอยู่ในชุมชน เพื่อสะท้อนถึงปัญหาความแออัดในสังคมเมือง และคุณภาพชีวิตของผู้คนที่ถูกทอดทิ้งจากสังคมตามที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปสัมผัสมา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการสะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนในชุมชนแออัด ที่ขาดทางเลือกในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ
2. ผลงานส่วนใหญ่เกิดสร้างสรรค์ขึ้นจากเศษวัสดุและวัตถุเหลือใช้ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย และเห็นคุณค่าของวัสดุเหลือใช้มากยิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานนำเสนอรูปแบบประติมากรรม 3 มิติ ครอบด้ำน
2. ผลงานมีการเปรียบเทียบเชิงสัญลักษณ์ โดยใช้รูปทรง ประเภทหนูและเต่า มาสะท้อนความรู้สึก
3. ขนาดของผลงานจะเท่ากับแบบจริง โดยรูปทรงของสัตว์จะไม่เล็กหรือใหญ่เกินความจริง
4. ผลงานสร้างสรรค์ขึ้น โดยใช้ เศษวัสดุ เช่น หม้อ, กระละมั่งร้ว และวัสดุสำเร็จรูปประเภทราวตากผ้า, ตู้กับข้าว เป็นต้น
5. ผลงานสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อสะท้อนความจริงของสังคมตามจินตนาการของข้าพเจ้าที่ได้สัมผัสมา
6. ใช้เทคนิคปั้นเรซิน ผสมผสานกับวัสดุสำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

2.1 อิทธิพลทางแนวความคิดและรูปแบบศิลปะ

ผลงานประติมากรรมที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมานั้น ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบศิลปะสื่อประสม ศิลปะวัตถุสำเร็จรูป และแนวความคิดของศิลปะลัทธิเหนือจริง

2.1.1 ศิลปะสื่อผสม

ศิลปะสื่อผสมในคำภาษาอังกฤษใช้ Mixed Media ซึ่งในศัพท์ศิลปะแห่งราชบัณฑิตให้ความหมายไว้ว่าสื่อผสม หมายถึง

1. ศิลปกรรมแห่งพุทธศตวรรษที่ 25 ได้แก่ งานจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์หรือวาดเส้น ที่มีวัสดุหรือกลวิธีต่างๆ เข้าไปผสมด้วยกันไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นงานอย่างหนึ่งอย่างใด โดยเฉพาะได้

2. ศิลปกรรมที่ผสมผสานกันระหว่าง ประติมากรรม คนตรีลีลาเคลื่อนไหวและสิ่งแวดล้อมก็ถือว่าเป็นงานศิลปกรรมสื่อผสมด้วยในความหมายหลังนี้บางที เรียกว่า Multimedia หรือ Intermedia

ศิลปะสื่อผสมจึงมีความหมาย 2 นัยยะ คือ การใช้วัสดุผสมและการใช้เทคนิควิธีการผสม เช่น ประติมากรรมผสมจิตรกรรม จิตรกรรมผสมวีดีโอ เป็นต้น (Eat, ชัชวาล อ่ำสมคิด, 2557 : 4)

2.1.2 ศิลปะวัตถุสำเร็จรูป

ศิลปะวัตถุสำเร็จรูปในคำภาษาอังกฤษใช้ Ready-made Art หมายถึง การนำเอาวัตถุและข้าวของธรรมดาที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวันมาทำให้กลายเป็นศิลปะ ด้วยการหยิบเอาของสำเร็จรูปที่หาซื้อได้ตามร้านค้าต่างๆ มาวางตั้งบนฐานให้กลายเป็นผลงานศิลปะโดยแทบจะไม่ได้ปรุงแต่งหรือเปลี่ยนแปลงอะไรเลยแม้แต่น้อย แสดงให้เห็นว่า สิ่งใดก็ตามที่ศิลปินเห็นว่ามันมีคุณค่าพอที่จะเป็นศิลปะ สิ่งนั้นก็สามารเป็นศิลปะได้ ไม่ว่ามันจะเป็นสิ่งของต่ำต้อยค้อยค่าแค่ไหนก็ตาม ซึ่งนั่นหมายความว่า สิ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นศิลปะไม่ใช่ตัวศิลปะวัตถุ หากแต่เป็นความคิดของศิลปินมากกว่า (ครบรอบ100ปี โลจิ์ศิลป์, 2560 : ออนไลน์)

2.1.3 ศิลปะลัทธิเหนือจริง

ศิลปะลัทธิเหนือจริง หรือ ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์(Surrealism Art) หมายถึง ศิลปะที่ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมา งานเซอร์เรียลลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์จินตนาการ หลักการของเซอร์เรียลลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือจิตไร้สำนึก และจิตไร้สำนึกเป็นภาวะของความฝันที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสรรค์งานศิลปะได้ เอกลักษณ์ของศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ก็คือการใช้สิ่งที่เรียกว่า ความบังเอิญ (Chance) มาเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลงาน โดยเฉพาะการหยิบเอาสิ่งของสองอย่างหรือมากกว่านั้นซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกันมาวางไว้ด้วยกัน เหมือนเป็นการพบกันโดยบังเอิญที่ก่อให้เกิดความหมาย แม้แต่ตัวอย่างจะไม่มีมีความเกี่ยวเนื่องกันเลย แต่เมื่อมาอยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน ก็ย่อมจะกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดจินตนาการและความรู้สึกถึงเอกภาพแบบใหม่ ซึ่งไม่ขึ้นกับเหตุผลหรือตรรกะใดๆ ในโลกกายภาพ รูปแบบผลงานศิลปะจะใช้วิธีการนำเอาสิ่งที่เป็นสภาวะปกติวิสัยตั้งแต่ 2 สิ่งที่คุณเข้ากันไม่ได้มาจัดรวมประกอบกัน และแต่งเติมผสมผสานให้คุณเป็นสิ่งเดียวกันอย่างกลมกลืน รวมถึงการเชื่อมโยงความรู้สึกสัมผัสและประสบการณ์ทางการเห็นให้สอดคล้องกับความคิด เชื่อมโยงให้เป็นเรื่องใหม่(ลัทธิเหนือจริง, 2560 : ออนไลน์)

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากการสร้างสรรค์โดยใช้เศษวัสดุที่ไม่ได้ใช้งานและพบเห็นได้ทั่วไปนำมาเปลี่ยนแปลงและสร้างประโยชน์ให้มันใหม่ โดยวัสดุที่ข้าพเจ้าเลือกมานั้นหลากหลาย เพื่อสะท้อนให้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันตามชนิดของวัสดุที่ข้าพเจ้าหยิบยกมา ข้าพเจ้าชื่นชอบผลงานของจิตาภา ทินราช ศิลปินในโครงการศิลปกรรมแบรนด์นี้ปีพ.ศ. 2558 ผลงานของจิตาภา ได้ถ่ายทอดความเป็นอยู่ และการเข้าไปช่วยเหลือกลุ่มคนไร้บ้าน โดยใช้เศษวัสดุมาสร้างสรรค์ ใช้สีสันทึบที่สะดุดตา เพื่อต้องการให้คนไร้บ้านเป็นจุดสนใจและสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พบเห็น ซึ่งเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจที่ดีในการศึกษาและนำมาใช้เป็นหลักการในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ในผลงาน “Hope Bag for Homeless” จิตาภาได้แรงบันดาลใจมาจากความรู้สึกด้านลบ ที่คิดว่าตัวเองไม่ประสบความสำเร็จ ถูกทอดทิ้ง ขณะที่เพื่อนคนอื่นก้าวไปข้างหน้า เธอนึกถึงคนไร้บ้านคิดว่าคนเหล่านี้ไม่มีใครสนใจ ถูกทอดทิ้งจากสังคม จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เธอก้าวเข้าไปพูดคุยกับคนไร้บ้าน หลังจากที่ได้ใช้เวลาทำความเข้าใจและคลุกคลีกับพวกเขา ได้เห็นถึงปัญหา ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของคนเหล่านี้ จึงได้เริ่มลงมือแก้ปัญหาในแบบของตนเอง โดยจิตาภาได้สร้างสรรค์เป็นกระเป๋าที่คนไร้บ้านสามารถพกพาได้ง่าย ทำจากวัสดุน้ำหนักเบาอย่างไวนิล ซึ่งเธอออกแบบและลงมือผลิตด้วยตัวเอง ก่อนจะนำไปแจกให้คนไร้บ้านทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เมื่อคลีออกกระเป๋าใบนี้จะกลายเป็นเหมือนเตียงนอนทำจากแผ่นไวนิลและป้ายโฆษณาเก่าที่สะอาดแข็งแรง น้ำหนักเบา จากแนวคิดนี้ทำให้เห็นว่าศิลปะไม่จำเป็นต้องไร้ฟังก์ชัน

หรืออยู่แค่ตามแกลเลอรีเท่านั้น(4 ศิลปินที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสังคมที่เราชอบ, 2560 : ออนไลน์)

ผลงานของจิตาภา ทินราช สามารถสร้างการรับรู้ต่อผู้คนถึงความเป็นจริงของสังคม ทั้งเรื่องความเหลื่อมล้ำทางสังคม การผลิตและการบริโภคต่าง ๆ สะท้อนให้ผู้คนเห็น ให้ความสำคัญ และ

เข้ามามีส่วนร่วมในผลงาน ซึ่งเสมือนเป็นจุดเริ่มต้นสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนเกิดความกล้าที่จะทำเพื่อคนอื่น ทำเพื่อสังคมต่อไป

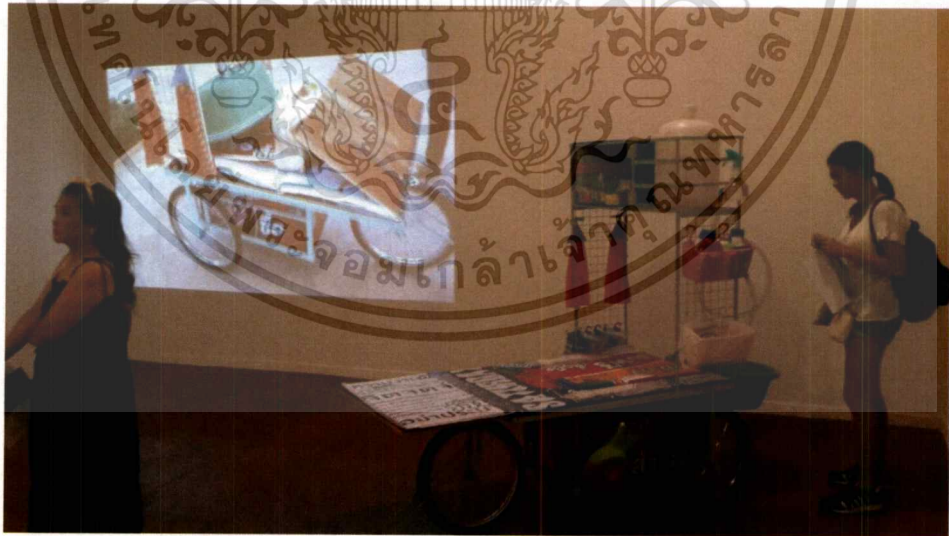
ภาพที่ 2.1 จิตภา ทินราช

ที่มา : Page “เดอะ ดูชเชอร์ คลับ”, 2561 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

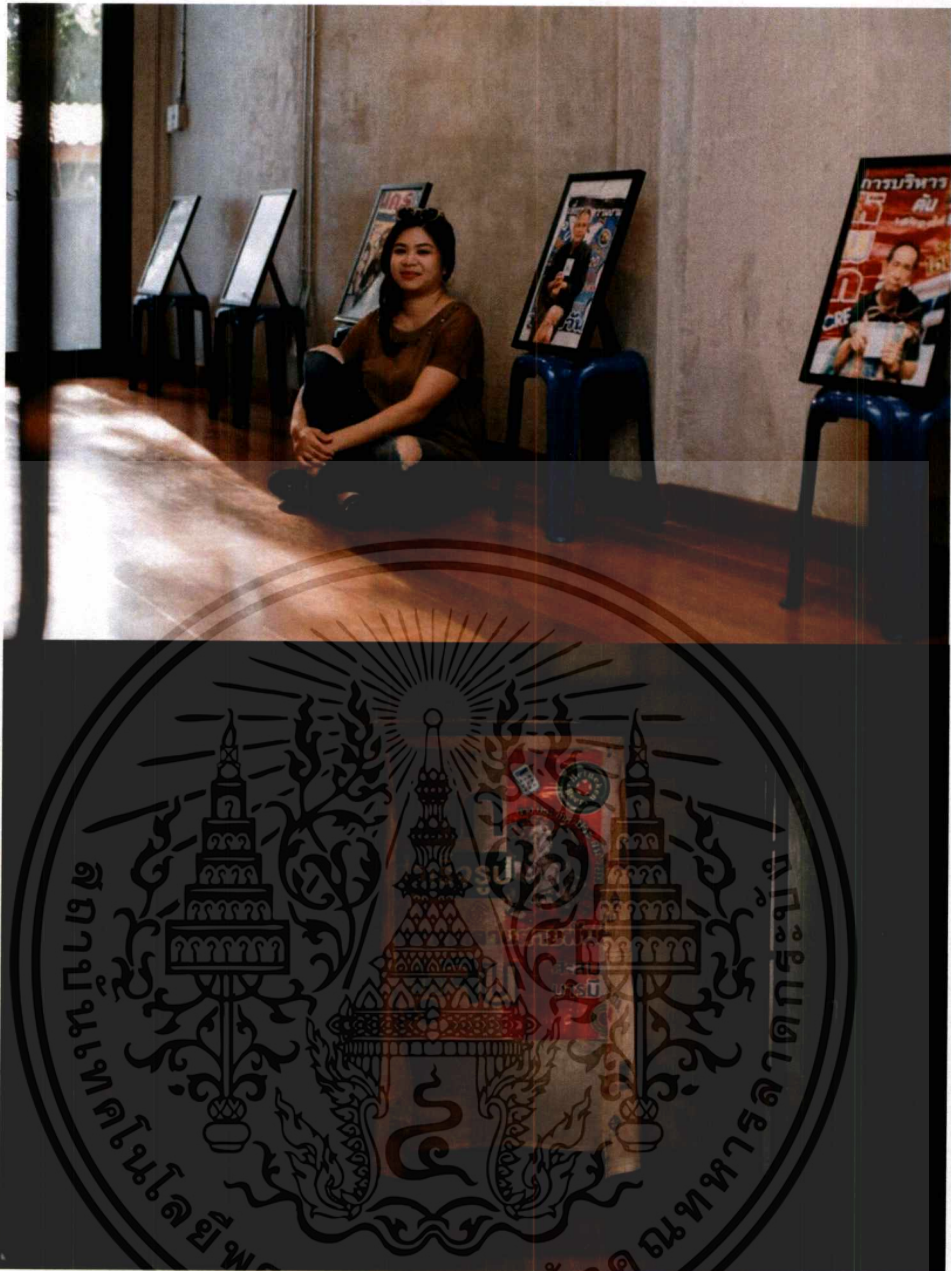

ภาพที่ 2.2 Hope Bag for Homeless แปรผันตามพื้นที่ สื่อผสม 2558
 ที่มา : Page “Hope Bag for Homeless”, 2558 : ออนไลน์

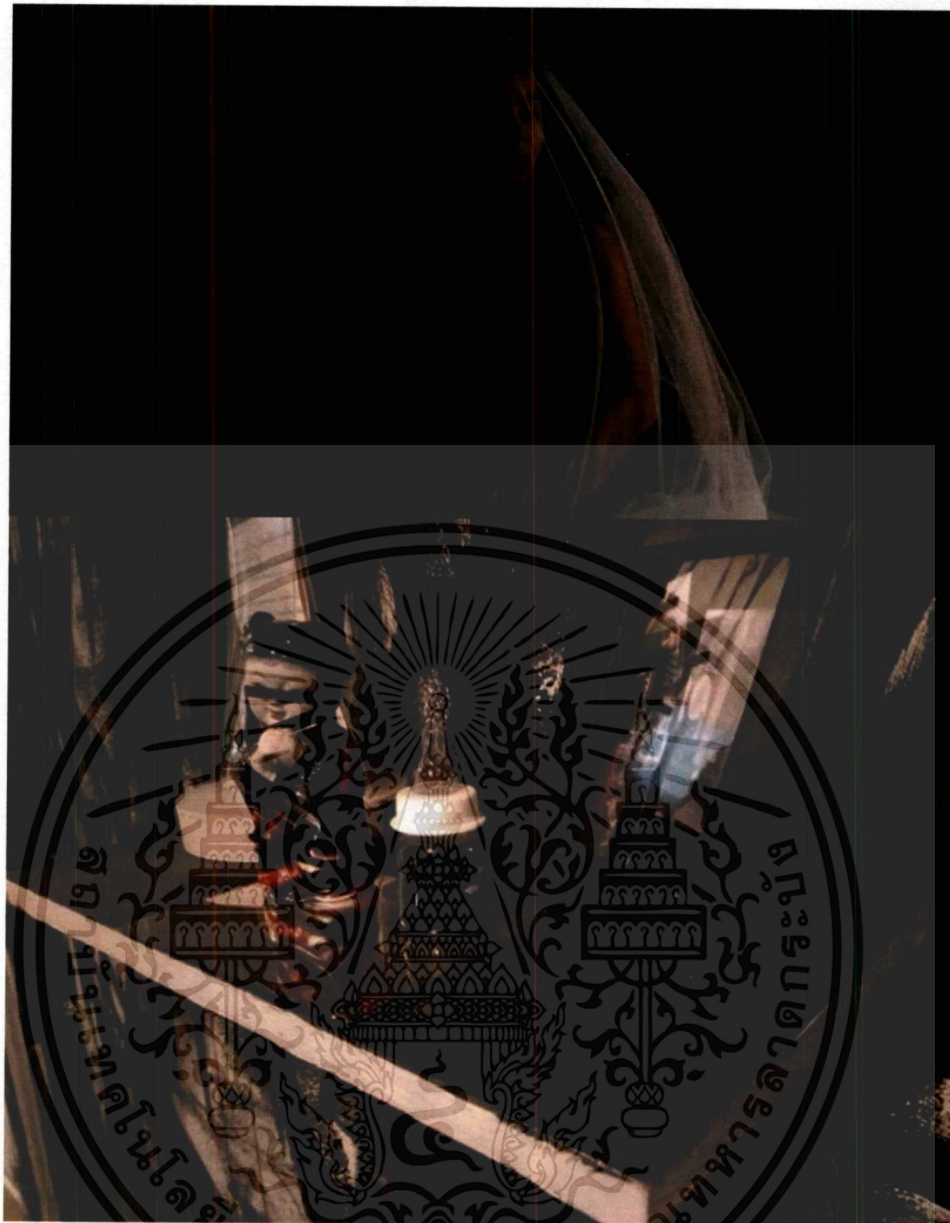
ภาพที่ 2.3 UNDER THE SAME SUN แปรผันตามพื้นที่ สื่อผสม 2559
 ที่มา : Page “UNDER THE SAME SUN”, 2559 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 Self Image แปรผันตามพื้นที่ สื่อผสม, ศิลปะจัดวาง 2561
 ที่มา : Page “เดอะ ลูชเชอร์ คลับ”, 2561 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 ma me man แปรผันตามพื้นที่ วิดีโอ 2559

ที่มา : Page “Dirty Exhibition”, 2559 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

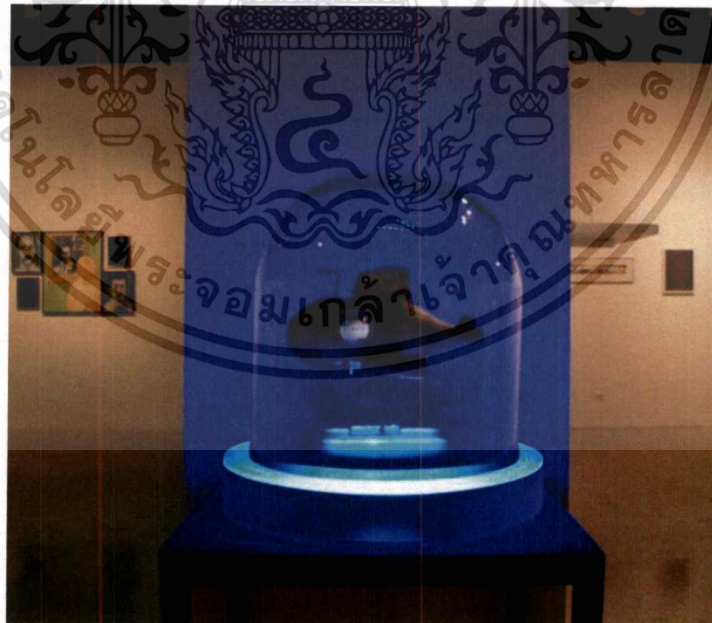
นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังใช้กระบวนการคิดและการสร้างสรรค์ผลงานแบบใช้วัตถุสำเร็จรูปมาปรับเปลี่ยน การเลือกหยิบวัตถุมาสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อให้ตัววัตถุนั้น ๆ สื่อสารและสะท้อนกับผู้ชม ได้อย่างตรงประเด็น ข้าพเจ้าชื่นชอบผลงานของกฤษ งามสม ศิลปินในโครงการศิลปกรรมแบรินด์นิวปีพ.ศ. 2551(ประวัติศิลปิน, 2558 : ออนไลน์) ผลงานส่วนใหญ่ของกฤษ งามสม จะใช้วัตถุสำเร็จรูปมาสร้างสรรค์ โดยวัตถุที่กฤษเลือกมานั้น ได้ผ่านการวิเคราะห์และสะท้อนเรื่องราวที่เขาจะสื่อได้อย่างตรงไปตรงมา เป็นแบบอย่างและหลักการที่ดีที่ข้าพเจ้าสามารถนำมาสร้างสรรค์ในผลงานของข้าพเจ้าได้

ผลงานชุด “Already Mades” เป็นการนำวัตถุสำเร็จรูปในชีวิตประจำวันมาประดิษฐ์ตัดแปลงเพื่อสื่อประสบการณ์และจินตนาการของเขา โดยนำมาเปลี่ยนแปลงรูปทรงและสร้างความหมายใหม่ขึ้นมา ซึ่งผลงานชุดนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ผลงานศิลปะที่สำคัญของศิลปินดังระดับโลกอย่าง Marcel Duchamp, Salvador Dali, Num June Paik, Jeff Koon และ Damien Hirst โดยนำมาผสมผสานกับวัฒนธรรมที่คุ้นเคยของไทยในมโนภาพของเขา ทำให้ผลงานชุดนี้เป็นศิลปะพันธุ์ผสมที่ผสมผสานนิยามของศิลปะสมัยใหม่กับวัฒนธรรมชาวบ้านเข้าด้วยกัน กลายเป็นผลงานที่สามารถรับรู้ได้ทั้งจากประสบการณ์ทางศิลปะ หรือความสนุกบันเทิงอย่างมหรสพชาวบ้าน ด้วยประติมากรรมสีสันสดใส ประกอบด้วยแสงสีเสียงและการเคลื่อนไหวอันน่าตื่นตาตื่นใจ ทำให้นิทรรศการศิลปะครั้งนี้มีบรรยากาศเหมือนเป็นงานวัดจำลอง(ศิลปะวิสัย วัฒนธรรมสัมพันธ์ และทัศนวิจารณ์, 2554 : ออนไลน์)

ซึ่งจากศิลปินที่กฤษเลือกมานั้นล้วนเป็นศิลปินที่แปรสภาพวัตถุสำเร็จรูปธรรมดา ๆ ให้กลายเป็นศิลปะชิ้นเอก ด้วยการปรับเปลี่ยนความรู้สึกที่นำเสนอ แม้ตัววัตถุนั้นจะไม่ใช้วัตถุทางศิลปะตั้งแต่แรกก็ตาม

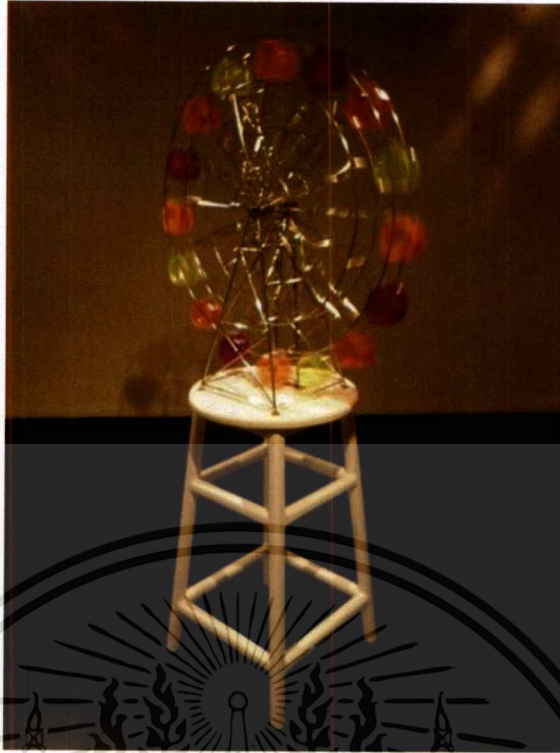

ภาพที่ 2.6 กฤษ งามสม
ที่มา : ศป.บ. ประติมากรรม, 2554 : ออนไลน์

ภาพที่ 2.7 โทมัส เมชชิน แปรผันตามพื้นที่ ศิลปวัตถุสำเร็จรูป, วิดีโอ 2559
ที่มา : Page “The Art Center - Chula”, 2560 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 สรวงสวรรค์ของ...คูซองค์ 49 x 88 x 180 ซม. สีผสม 2554

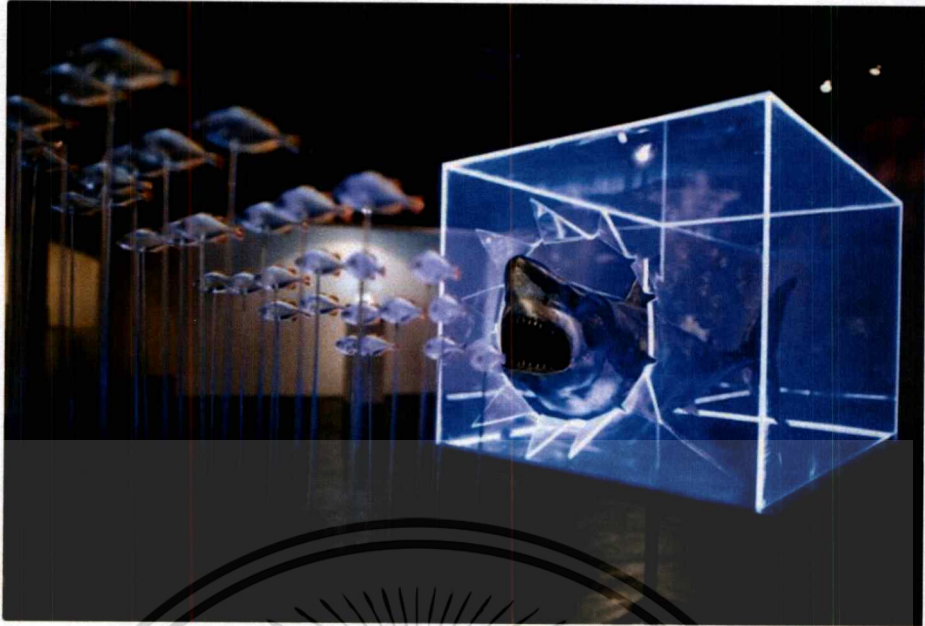
ที่มา : Art DP Database, 2558 : ออนไลน์

ภาพที่ 2.9 โถ...คุณ Mutt 78 x 78 x 120 ซม. เซรามิก 2554

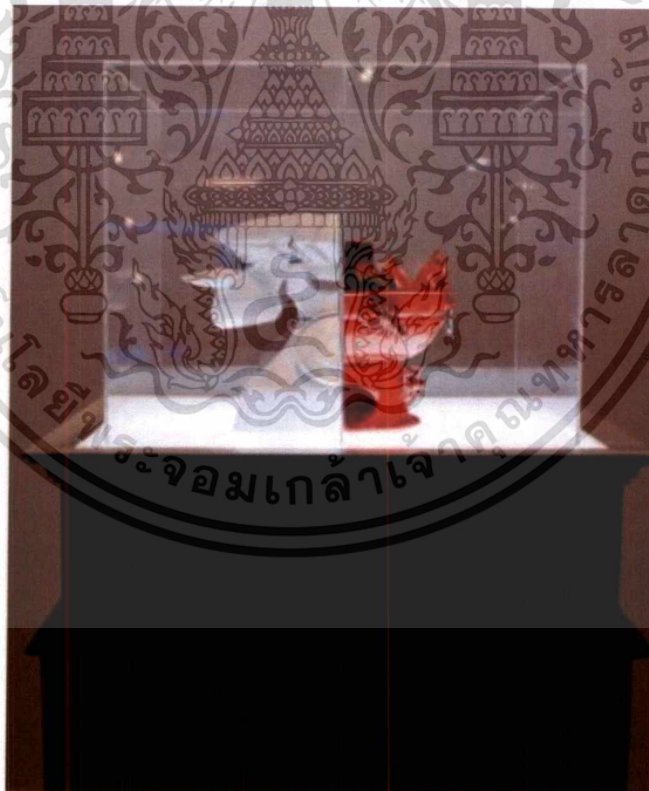
ที่มา : Art DP Database, 2558 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 เอิร์ต...ผมทิว 87x280x150 ซม. สื่อผสม 2554

ที่มา : Number 1 Gallery, 2557 : ออนไลน์

ภาพที่ 2.11 เซอร์เรียวเร้าร้อน 45x49x45 ซม. สื่อผสม 2554

ที่มา : Number 1 Gallery, 2557 : ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 คิดถึงคุณ 80x80x130 ซม. สื่อผสม 2554

ที่มา : Number 1 Gallery, 2557 : ออนไลน์

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาขยะต่าง ๆ ที่นับวันยิ่งรุนแรงขึ้น เป็นปัญหาที่ใกล้ตัว แต่มนุษย์กลับมองข้ามปัญหานั้น ซึ่งสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นจากมนุษย์ และมนุษย์คือผู้ที่ได้รับผลกระทบเช่นกัน

ข้าพเจ้าใช้เศษวัตถุที่เหลือใช้ในชุมชนแออัดมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยเศษวัตถุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ได้สะท้อนถึงปัญหาคุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่ วิถีชีวิตที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมแก่การอาศัยอยู่ และปัญหาขยะที่เกิดจากการอยู่ร่วมกันอย่างแออัดของมนุษย์ เพื่อให้ผู้คนในสังคมได้ตระหนักถึงปัญหา ปลูกฝังจิตสำนึกให้หันมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิต และดูแลสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าชื่นชอบการใช้เศษวัสดุ และวัตถุเหลือใช้มาทำงาน โดยข้าพเจ้าจะเปลี่ยนแปลงรูปทรงของวัตถุนั้น ๆ เป็นรูปทรงสัตว์ ซึ่งประเภทของวัตถุจะมีความหลากหลาย ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกที่ต้องค้นหา และทดลองกระบวนการทำงาน เพื่อหาความเป็นไปได้ของวัตถุที่เลือกมา สร้างสรรค์เป็นรูปทรงสัตว์ประเภทใด และเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดูสมจริง สะท้อนความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในระหว่างการทดลองข้าพเจ้าได้พบกระบวนการสร้างสรรค์และความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ของวัตถุโดยบังเอิญ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น และสามารถต่อยอดความคิดจากการทดลองเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในขั้นต่อไป

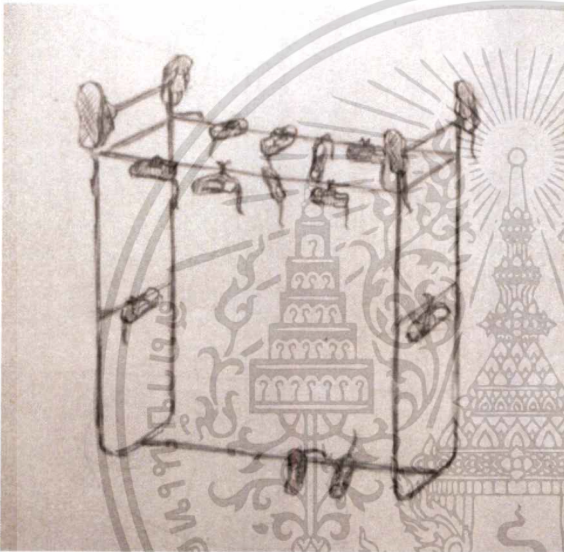
ในกระบวนการทำงานของข้าพเจ้า สิ่งแรกข้าพเจ้าจะเริ่มสำรวจในพื้นที่ที่ข้าพเจ้าสนใจและต้องการสร้างสรรค์งานขึ้น เพื่อสะท้อนความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปเห็นและสัมผัสมา หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะค้นหาข้อมูลถึงประเภทของสัตว์และรูปทรงที่จะนำมาเป็นสัญลักษณ์ตามแนวความคิดที่วางไว้ โดยจะเป็นเทียบสัตว์ตามธรรมชาติของสัตว์นั้น ๆ ข้าพเจ้าสนใจสัตว์ประเภท“หนู” สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมในวงศ์ Muridae ขนาดเล็ก มีฟันแทะ(หนู, 2560, วิกิพจนานุกรม : ออนไลน์) และเป็นสัตว์ที่สามารถแพร่พันธุ์ได้เร็ว ชอบอาศัยอยู่ในที่สกปรกซึ่งเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรค นอกจากจะอาศัยอยู่ตามธรรมชาติแล้ว หนูกยังปรับตัวและอาศัยอยู่ตามอาคารบ้านเรือนของมนุษย์ได้ ทำให้หนูสามารถแพร่กระจายเชื้อโรคสู่คนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยหนูเป็นพาหะของโรคต่าง ๆ มากมาย เช่น โรคฉี่หนู โรคไข้หนูกัด และโรคติดเชื้อต่าง ๆ (หนู พาหะนำโรคอันตรายใกล้ตัวที่ควรระวัง, 2559 : ออนไลน์) เพราะหนูเป็นสัตว์ที่ก่อกวนอยู่กับมนุษย์ และเป็นสัตว์ที่สกปรก หากสภาพแวดล้อม และพื้นที่ไหนสกปรก พื้นที่นั้นจะมีหนูอาศัยอยู่ ข้าพเจ้าจึงเลือกสัตว์ประเภทหนูเป็นสัญลักษณ์ในเรื่องความสกปรกและการปล่อยปะละเลย นอกจากสัตว์ประเภทหนูแล้ว ข้าพเจ้ายังสนใจสัตว์ประเภท“เต่า” สัตว์จำพวกหนึ่งในอันดับ Testudines จัดอยู่ในจำพวกสัตว์เลื้อยคลาน ในชั้นสัตว์เลื้อยคลาน เป็นสัตว์ที่มีวิวัฒนาการมาแล้วกว่า 200 ล้านปี ซึ่งเด้านั้นถือเป็นสัตว์ที่มีอายุยืนมากที่สุดชนิดหนึ่ง โดยเต่าจะมีกระดูกที่แข็งแรงบริเวณหลังที่เรียกว่า "กระดอง" ซึ่งประกอบด้วยแคลเซียมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะสามารถหดหัว ขา และหางเข้าไปในกระดองเพื่อป้องกันตัวได้ เป็นสัตว์ที่เคลื่อนไหวและเคลื่อนที่ได้ช้า อาศัยและใช้ชีวิตหนึ่งอยู่ในน้ำ ซึ่งมีอาศัยทั้งน้ำจืด และทะเล แต่เต่าบางจำพวกก็ไม่ต้องอาศัยน้ำเลย เรียกว่า เต่าบก (Testudinidae)(เต่า, 2560, วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี : ออนไลน์) ข้าพเจ้าสนใจถึงการปรับตัวของเต่าที่สามารถอาศัยในน้ำได้ทั้งน้ำสะอาด และน้ำเน่า ทำให้เต่าเป็นเหมือนสัญลักษณ์ของการปรับตัวและการดิ้นรนเพื่อดำรงชีวิต

ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแนวความคิดและสร้างสรรค์ผลงานตามจินตนาการและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ต่อไป

ข้าพเจ้าได้เริ่มร่างภาพคร่าวๆเป็นการสรุปแนวความคิดและจินตนาการด้วยดินสอลงบนกระดาษเป็นลายเส้นง่าย ๆ และ ใช้วิธีตัดต่อโดยใช้โปรแกรมPhotoshop เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมองค์ประกอบ และรูปทรงต่าง ๆ เมื่อสร้างภาพร่างเสร็จจำนวนหนึ่งข้าพเจ้าจะนำมาวิเคราะห์และเลือกผลงานที่เหมาะสมที่สุดมาขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

3.1 ผลงานชิ้นที่ 1

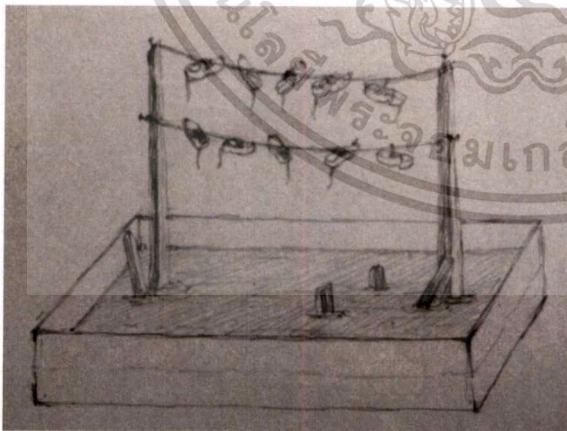
3.1.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1

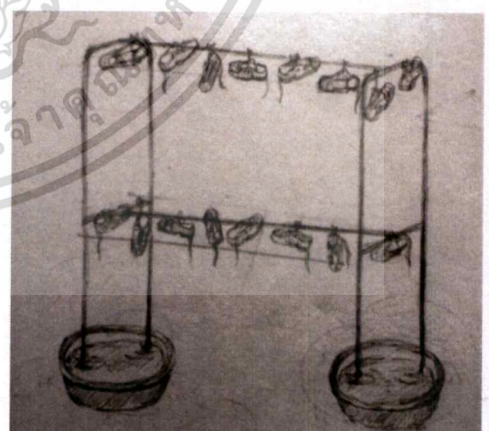
ภาพร่างที่ 3.1.1.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างที่ 3.1.1.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างที่ 3.1.1.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างที่ 3.1.1.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างมีทั้งหมด 4 ชิ้น ข้าพเจ้ามีแนวความคิดเกี่ยวกับเด็กที่เจริญเติบโตในชุมชนที่แออัดสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมแก่การอาศัยอยู่ และเด็กที่เปรียบเสมือนผ้าขาวตามทีใครหลายคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบ แต่เมื่อผ้าขาวผืนนี้อยู่ในชุมชนแออัดจะเป็นอย่างไร และจากที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปสำรวจ ในชุมชนมีเด็กเล็กเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงใช้วัตถุเหลือใช้ประเภทรองเท้านักเรียนเพื่อสื่อถึงวัยที่กำลังเจริญเติบโตและเรียนรู้ โดยใช้สัตว์ประเภทหนู ซึ่งเป็นสัตว์ที่สกปรกและและคลุกคลีกับมนุษย์ เมื่อรองเท้านักเรียนมาผสมผสานกับรูปทรงหนู ทำให้สะท้อนถึงการขาดการดูแล การถูกทิ้งขว้าง ละเลย โดยจัดวางบนราวตากผ้าในลักษณะที่แปรสภาพและผ่านการใช้งานแล้ว ทำให้เกิดความงามและเป็นองค์ประกอบที่น่าสนใจ

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชิ้นที่ 1 เป็นความคิดค้นแบบ ซึ่งมีลักษณะของราวตากผ้าที่หงายขึ้น โดยขาสามารถเกี่ยวรองเท้าได้ เกิดจากแรงบันดาลใจที่ข้าพเจ้าได้ไปสำรวจและพบเห็นการแปรสภาพสิ่งของที่ใช้ไม่ได้แล้วให้มีประโยชน์มากขึ้น เมื่อข้าพเจ้าวิเคราะห์แล้วภาพร่างชิ้นนี้เหมาะแก่การนำไปขยายและต่อยอดแนวความคิดเป็นผลงานต่อไป

3.1.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1

เมื่อได้ภาพร่างความคิดค้นแบบมาแล้วจะเข้าสู่ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจะเริ่มจากการค้นหาวัตถุเหลือใช้และเศษวัสดุตามที่ข้าพเจ้าได้ร่างไว้ โดยข้าพเจ้าไม่ได้เจาะจงหรือกำหนดตัววัตถุเกินไป เพื่อให้ได้วัตถุที่หลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น เมื่อข้าพเจ้าได้วัตถุที่ต้องการและเพียงพอสำหรับผลงานแล้ว ข้าพเจ้าจะเริ่มกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าจะใช้ผ้าขนสั้นและไหมพรมมาทำเป็นขนเพื่อความเหมือนจริง และสร้างความรู้สึกได้ดี ซึ่งเป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าได้คิดค้นขึ้นจากผลงานชิ้นที่ผ่านมา ข้าพเจ้าจะอธิบายและแบ่งขั้นตอนการสร้างสรรค์เป็นหัวข้อต่าง ๆ พร้อมแสดงภาพประกอบตามลำดับขั้นตอน เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น

1. นำผ้าขนสั้นตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ เหมาะแก่การติดบนรองเท้า
2. ตัดไหมพรมให้เป็นฝอย ๆ เพื่อทำพื้นผิว
3. นำรองเท้านักเรียนมาติดผ้าขนสั้นและไหมพรมที่ตัดไว้ด้วยกาวลาเท็กซ์ โดยจัดวางผ้าตามองค์ประกอบและความเหมาะสม
4. นำลวดมาตัดและตัดตามลักษณะรูปทรงและความยาวของหางหนู
5. นำเรซินตัว A และ B ผสมแป้งเพื่อสะดวกต่อการปั้น
6. เมื่อนวดเรซินให้เข้ากับแป้งดีแล้ว นำเรซินที่ผสมแป้งแล้วทั้งสองตัวมาผสมกัน ในปริมาณที่เท่า ๆ กัน
7. เมื่อนวดเรซินให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกลวดที่ตัดไว้และปั้นเป็นหางหนู ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง
8. ใช้สว่านเจาะบริเวณสันรองเท้าที่ติดขนแล้วเพื่อเสียบหางหนู
9. นำหางหนูที่ปั้นไว้จนแห้งแล้วมาต่อกับรองเท้าที่เจาะไว้ ติดด้วยเรซินที่ผสมไว้ ทิ้งไว้จนเรซินแห้งสนิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

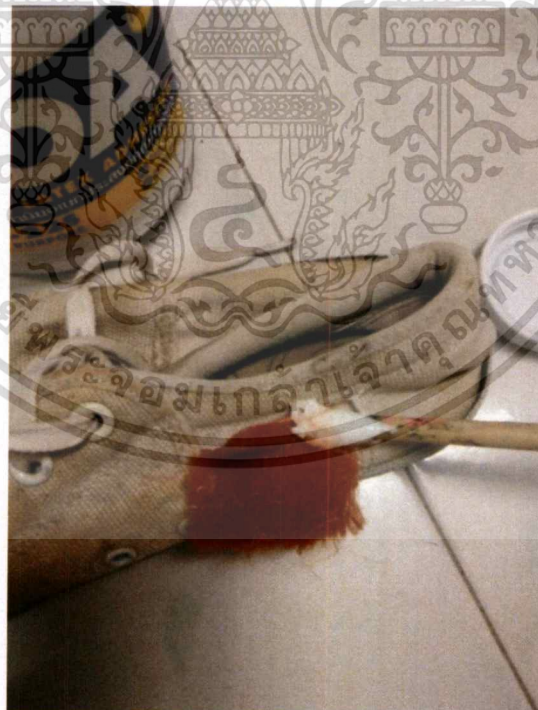
10. นำร่องเท้าที่ทำสีและติดหางแล้วมาทำสีด้วยสีอะคริลิก
11. เมื่อสีอะคริลิกแห้ง ทำพื้นผิวโดยใช้ไฟลนและรูป เพื่อให้ความรู้สึกที่เขลอะมากยิ่งขึ้น
12. นำราวตากผ้าและรองเท้าที่ทำพื้นผิวเสร็จแล้ว มาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

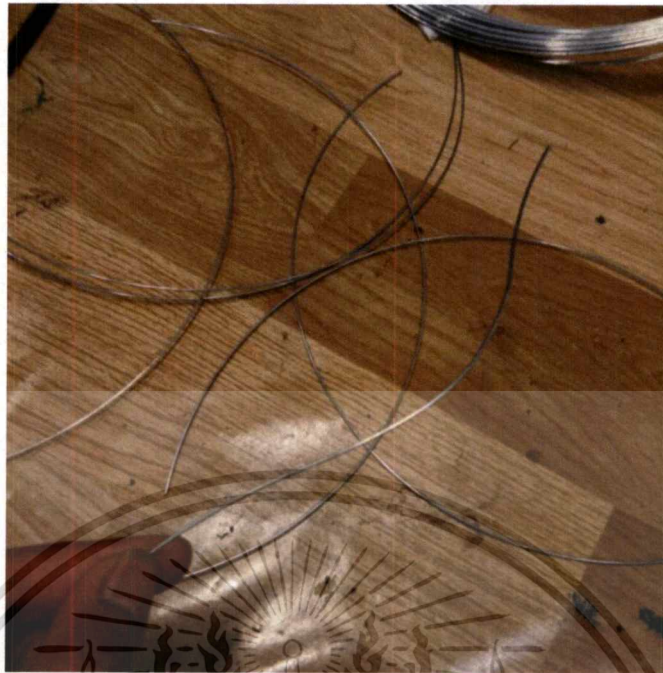
ภาพที่ 3.1.2.1 ตัดผ้าขนสั้นและไหมพรม

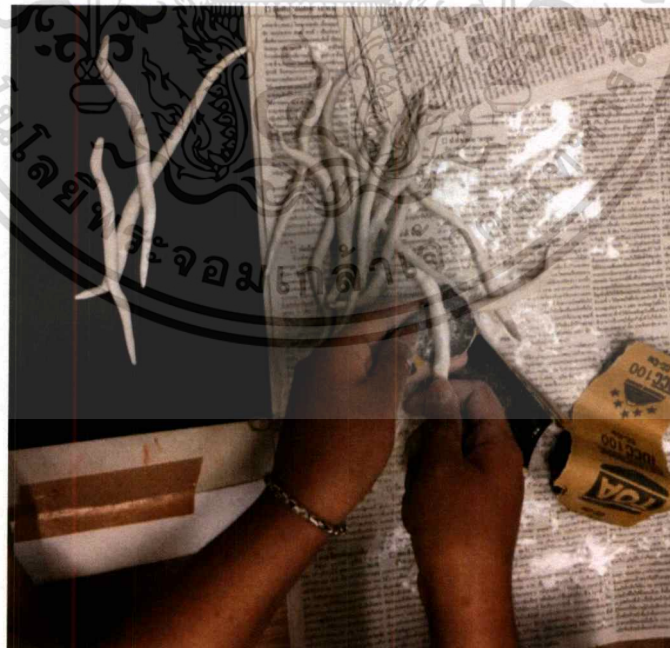
ภาพที่ 3.1.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว

(นารองเท่านั้นเรียนมาตัดผ้าขนและไหมพรมที่ตัดไว้ด้วยกาวลาเท็ก
โดยจัดวางผ้าตามองค์ประกอบและความเหมาะสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสร้อยผลงาน
(นำลวดมาตัดและตัดตามลักษณะรูปทรงและความยาวของหางหนู)

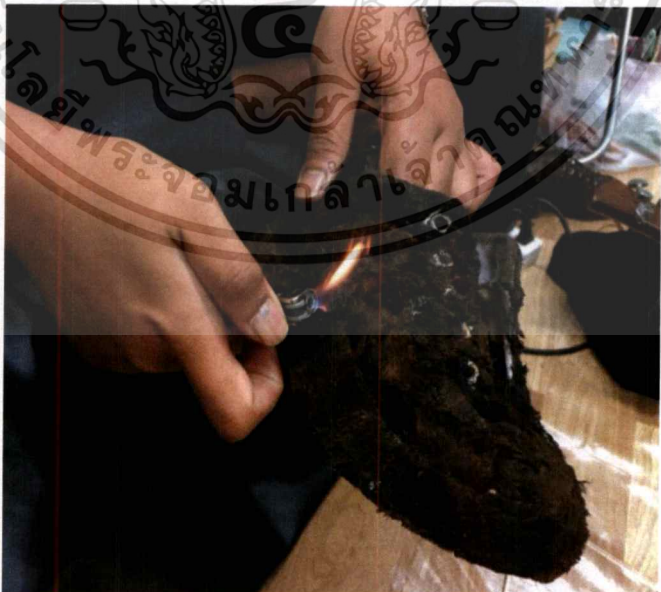

ภาพที่ 3.1.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างสร้อยผลงาน
(เมื่อนวดเรซิ่นให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกลวดที่ตัดไว้และปั้นเป็นหางหนู ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.2.5 ทำสียด้วยสีอะคริลิก

ภาพที่ 3.1.2.6 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว

(เมื่อสีอะคริลิกแห้ง ทำพื้นผิวโดยใช้ไฟลนและรูป เพื่อให้ความรู้สึกรูขรุขระมากยิ่งขึ้น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

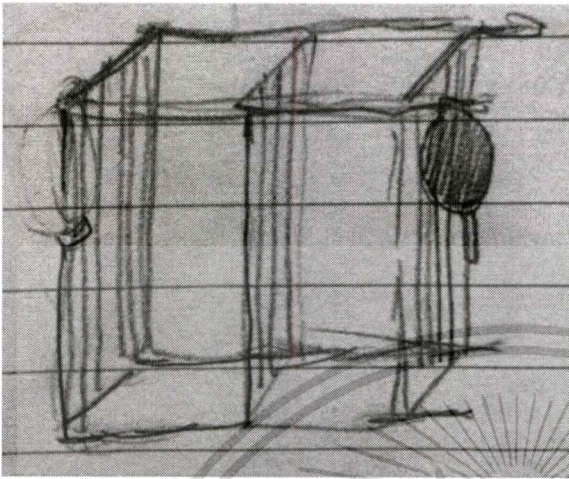

ภาพที่ 3.1.2.7 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน
(นำราวตากผ้าและรองเท้าที่ทำพื้นผิวเสร็จแล้ว มาจัดวางให้ได้องค์ประกอบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

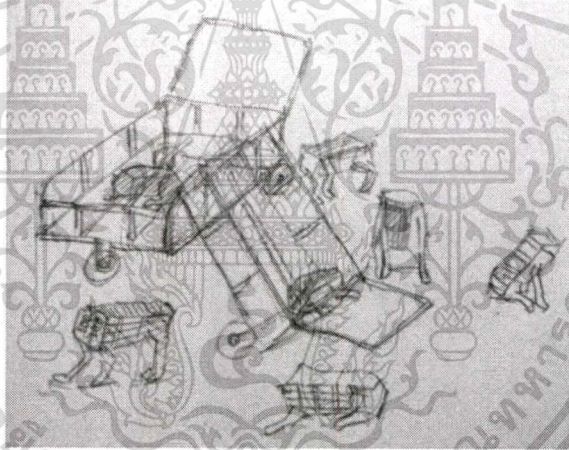
3.2 ผลงานชิ้นที่ 2

3.2.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

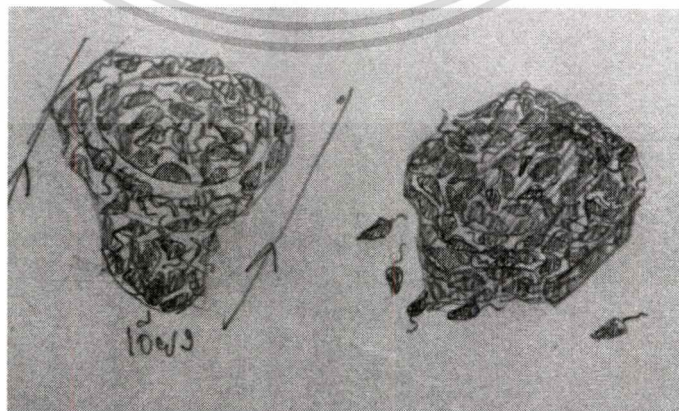

ภาพร่างที่ 3.2.1.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างที่ 3.2.1.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างที่ 3.2.1.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างที่ 3.2.1.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างมีทั้งหมด 4 ชั้น ข้าพเจ้ามีแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน วิถีชีวิตที่ไม่มีทางเลือก การอยู่รวมกันอย่างแออัด จากที่ข้าพเจ้าเข้าไปสำรวจ หลายครัวเรือนมีครัวและห้องน้ำอยู่นอกตัวบ้าน และอยู่ในสภาพที่ไม่ถูกสุขอนามัย ข้าพเจ้าจึงใช้วัสดุเหลือใช้ที่สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ เช่น ถ้วย กะละมัง ซึ่งเป็นของใช้ที่มีทุกครัวเรือน นำมาผสมผสานโดยใช้สัตว์ประเภทหนู เพื่อสื่อถึงความสกปรก และเชื้อโรคต่าง ๆ เมื่อวัสดุเหลือใช้ที่ข้าพเจ้าเลือกมาได้ผ่านการสร้างสรรค์เป็นรูปทรงของหนู และจัดวางบนวัตถุที่สื่อถึงการบริโภคอาหาร และการดำรงชีวิต อย่างเช่น ชิงค์ล้างจาน ตูกับข้าว ทำให้สะท้อนความรู้สึกถึงแนวความคิดข้างต้นได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นความคิดต้นแบบ ซึ่งมีลักษณะของชิงค์ล้างจานที่หงายขึ้น จัดวางให้ทับซ้อน และสะเปะสะปะ โดยบริเวณรอบ ๆ เต็มไปด้วยข้าวของเครื่องใช้ที่ถูกแปรสภาพให้เป็นหนู และสัตว์อื่น ๆ ที่ถูกคลี่อยู่ในชุมชน เมื่อข้าพเจ้าวิเคราะห์แล้วภาพร่างชิ้นนี้เหมาะแก่การนำไปขยายและต่อยอดแนวความคิดเป็นผลงานต่อไป

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2

เมื่อได้ภาพร่างความคิดต้นแบบมาแล้วจะเข้าสู่ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจะเริ่มจากการค้นหาวัสดุเหลือใช้และเศษวัสดุตามที่ข้าพเจ้าได้ร่างไว้ โดยข้าพเจ้าไม่ได้เจาะจงหรือกำหนดตัววัสดุเกินไป เพื่อให้ได้วัสดุที่หลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น เมื่อข้าพเจ้าได้ค้นหาทำให้ข้าพเจ้าสนใจในวัสดุเหลือใช้ประเภทตุ๋กับข้าว เนื่องจากสามารถสะท้อนแนวความคิดของข้าพเจ้าได้อย่างตรงไปตรงมา และหาได้ง่ายกว่าชิงค์ล้างจาน เมื่อข้าพเจ้าได้วัสดุที่ต้องการและเพียงพอสำหรับผลงานแล้ว ข้าพเจ้าจะเริ่มกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าจะนำวัสดุเหลือใช้ประเภทถ้วย และกะละมัง มาทาบให้ได้รูปทรงของหนู ปั้นขาและหางหนูเพิ่มความเหมือนจริงมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจะอธิบายและแบ่งขั้นตอนการสร้างสรรค์เป็นหัวข้อต่าง ๆ พร้อมแสดงภาพประกอบตามลำดับขั้นตอน เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น

1. นำถ้วยและกะละมังมาทาบจนได้รูปทรงของหนู
2. นำลวดมาตัดและตัดตามลักษณะรูปทรงและความยาวของหางหนู
3. นำเรซินตัว A และ B ผสมแป้งเพื่อสะดวกต่อการปั้น
4. เมื่อนวดเรซินให้เข้ากับแป้งดีแล้ว นำเรซินที่ผสมแป้งแล้วทั้งสองตัวมาผสมกัน ในปริมาณที่เท่า ๆ กัน
5. เมื่อนวดเรซินให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกลวดที่ตัดไว้ ปั้นเป็นหางหนูและขาหนู ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง
6. นำหางหนูและขาหนูที่แห้งแล้ว มาทำสีด้วยสีอะคริลิก

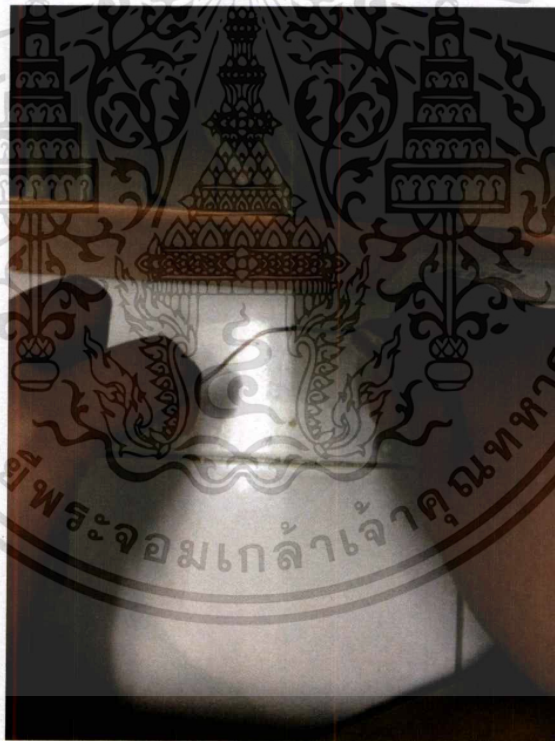
7. เมื่อสีอะคลิลิกแห้ง นำหางหนูและขาหนูติดกับถ้วยที่ทาบไว้ด้วยเรซิน ทิ้งไว้จนเรซินแห้งสนิท
8. นำคู่กับข้าวและถ้วยที่ติดขาและหางเสร็จแล้ว มาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

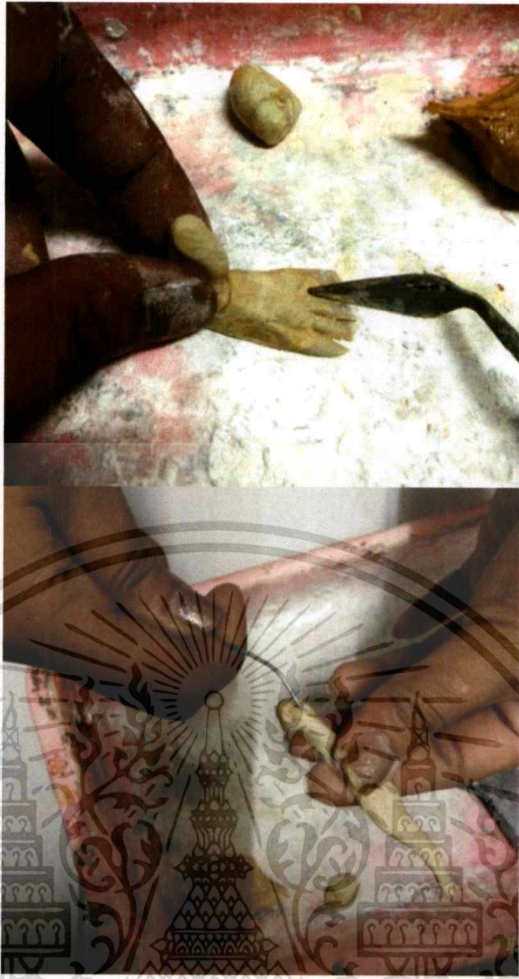

ภาพที่ 3.2.2.1 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(นำถ้วยและกะละมังมาทาบจนได้รูปทรงของหนู)

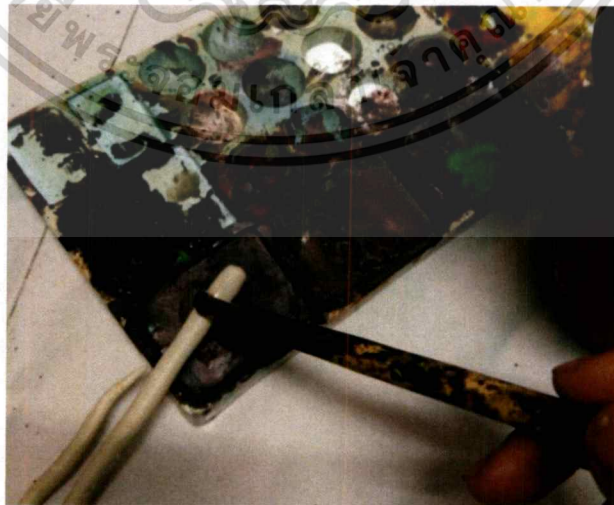

ภาพที่ 3.2.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(นำลวดมาตัดและตัดตามลักษณะรูปทรงและความยาวของหางหนู)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

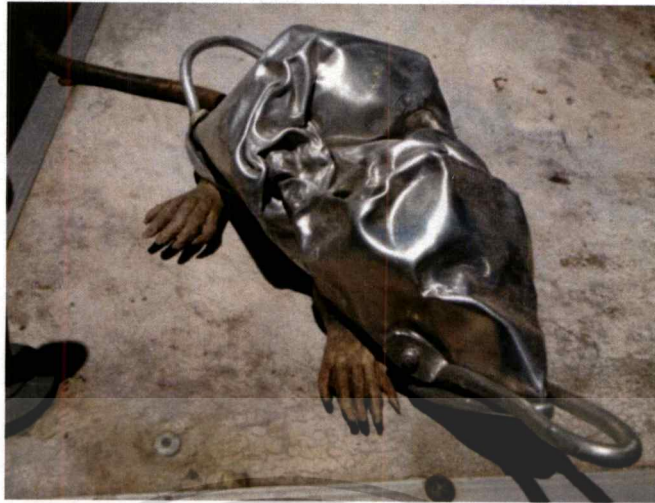

ภาพที่ 3.2.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(เมื่อนวดเรซินให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกลวดที่ตัดไว้เป็นทางหนูและขาหนู ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง)

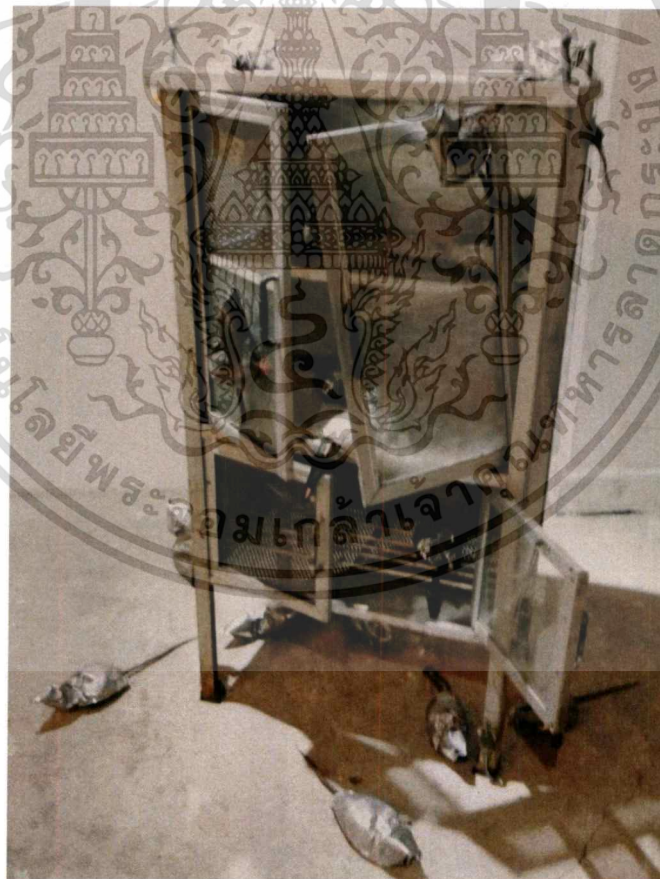

ภาพที่ 3.2.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว
(นำทางหนูและขาหนูที่แห้งแล้ว มาทำสีด้วยสีอะคริลิก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2.2.5 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(นำหางหนูและขาหนูติดกับถ้วยที่ทาบไว้ด้วยเรซิน ทิ้งไว้จนเรซินแห้งสนิท)

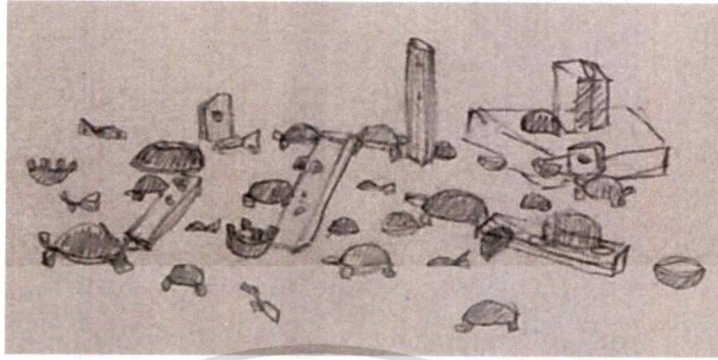

ภาพที่ 3.2.2.6 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน
(นำตุ๊กตาริ้วและถ้วยที่ติดขาและหางเสร็จแล้ว
มาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ผลงานชิ้นที่ 3

3.3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3

ภาพร่างที่ 3.3.1.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

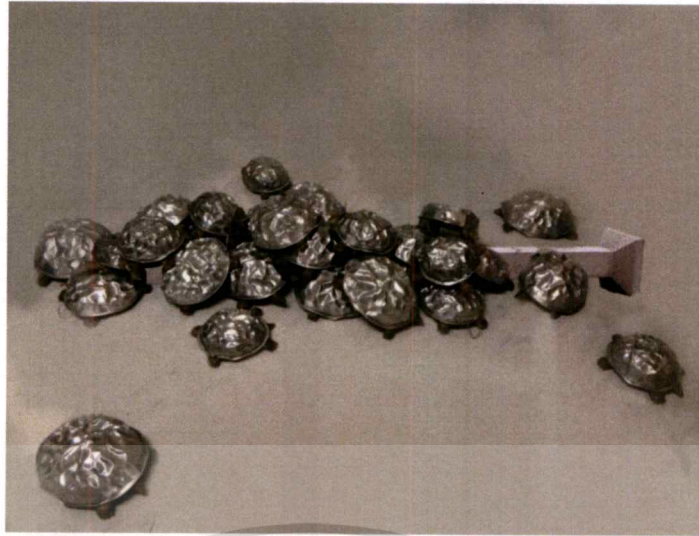

ภาพร่างที่ 3.3.1.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างที่ 3.3.1.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.3.1.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างมีทั้งหมด 4 ชิ้น ข้าพเจ้ามีแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ความแออัดยัดเยียดทำให้ผู้คนในชุมชนต้องดิ้นรนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ข้าพเจ้าใช้วัตถุเหลือใช้ประเภทกะละมัง เนื่องจากเป็นสิ่งของที่随处可见ทุกบ้าน และจากที่ข้าพเจ้าเข้าไปสำรวจ กะละมังเป็นของใช้ที่ถูกทิ้งขว้างอย่างระเกะระกะ โดยข้าพเจ้านำมาผสมผสานกับรูปทรงของสัตว์ประเภทเต่า เนื่องจากเต่าเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ได้ทั้งบนบกและในน้ำ เป็นสัตว์ที่ปรับตัวให้เข้ากับทุกสภาพน้ำ โดยจัดวางในพื้นที่ที่มีเสาบ้านทั้งที่หักแล้วและยังใช้งานได้ ทำให้รู้สึกถึงชุมชนที่อาศัยอยู่บนน้ำ ความสกปรกของน้ำด้านล่าง ทำให้เกิดองค์ประกอบที่สวยงามและสะท้อนถึงแนวความคิดของข้าพเจ้าได้อย่างตรงไปตรงมา

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชิ้นที่ 4 เป็นความคิดต้นแบบ ซึ่งมีลักษณะของเสาบ้านที่หักแล้ว และมีกะละมังที่ผ่านการสร้างสรรค์จนเกิดเป็นรูปทรงของเต่า ซึ่งในภาพร่างชิ้นนี้ให้ความรู้สึกของเต่าที่พยายามจะปีนป่ายขึ้นไปบนที่สูง นั่นคือเสาบ้านที่หักแล้ว เพื่อรับแสงและสังเคราะห์พลังงานต่อตนเอง ทำให้สะท้อนความรู้สึกของผู้คนในชุมชนที่ต้องดิ้นรน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เมื่อข้าพเจ้าวิเคราะห์แล้วภาพร่างชิ้นนี้เหมาะแก่การนำไปขยายและต่อยอดแนวความคิดเป็นผลงานต่อไป

3.3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3

เมื่อได้ภาพร่างความคิดต้นแบบมาแล้วจะเข้าสู่ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจะเริ่มจากการค้นหาวัตถุเหลือใช้และเศษวัสดุตามที่ข้าพเจ้าได้ร่างไว้ โดยข้าพเจ้าไม่ได้เจาะจงหรือกำหนดตัววัตถุเกินไป เพื่อให้ได้วัตถุที่หลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งผลงานชิ้นนี้เป็นการต่อยอดความคิดจากชิ้นที่ 2 ที่ใช้วัตถุเหลือใช้ประเภทถ้วย กะละมัง มาทาบเป็นรูปทรงของสัตว์ ผลงานชิ้นนี้ก็เช่นกัน ข้าพเจ้าใช้วัตถุเดิมและเทคนิคเดิมในกระบวนการทำงาน แต่รูปทรงของสัตว์ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นสัตว์ประเภทเต่าแทน และปั้นขาและหางเต่าเพิ่มความเหมือนจริงมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจะอธิบายและแบ่งขั้นตอนการสร้างสรรคเป็นหัวข้อต่าง ๆ พร้อมแสดงภาพประกอบตามลำดับขั้นตอน เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น

1. นำถ้วยและกะละมังมาทาบจนได้รูปทรงของกระดองเต่า
2. นำเศษกระดาษมาขยำ จัดรูปทรงให้ใกล้เคียงกับขาเต่า และหางเต่ามากที่สุด แล้วพันด้วยสกอตเทป เพื่อประหยักระชิน
3. นำเรซินตัว A และ B ผสมแป้งเพื่อสะดวกต่อการปั้น
4. เมื่อนวดเรซินให้เข้ากับแป้งดีแล้ว นำเรซินที่ผสมแป้งแล้วทั้งสองตัวมาผสมกัน ในปริมาณที่เท่า ๆ กัน
5. เมื่อนวดเรซินให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกกระดาษที่พันไว้ ปั้นเป็นหางและขาเต่า ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง
6. นำหางและขาเต่าที่แห้งแล้ว มาทำสีด้วยสีอะคริลิก
7. เมื่อสีอะคริลิกแห้ง นำหางเต่าและขาเต่าติดกับถ้วยที่ทาบไว้ด้วยเรซิน ทิ้งไว้จนเรซินแห้งสนิท
8. นำเสาบ้านที่หักและถ้วยที่ติดยาและหางเสร็จแล้ว มาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด

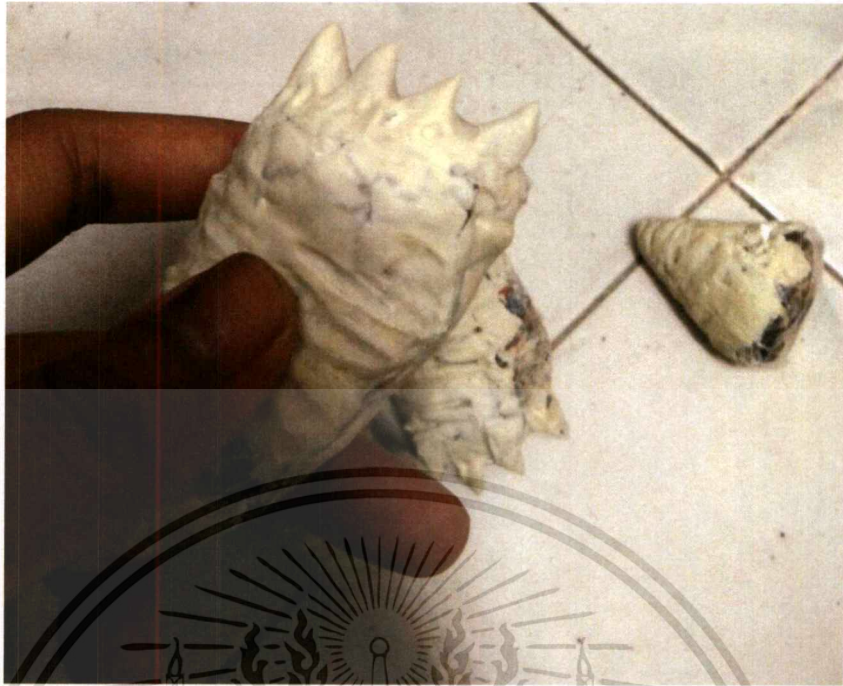

ภาพที่ 3.3.2.1 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว
(นำถ้วยและกะละมังมาทาบจนได้รูปทรงของกระดองเต่า)

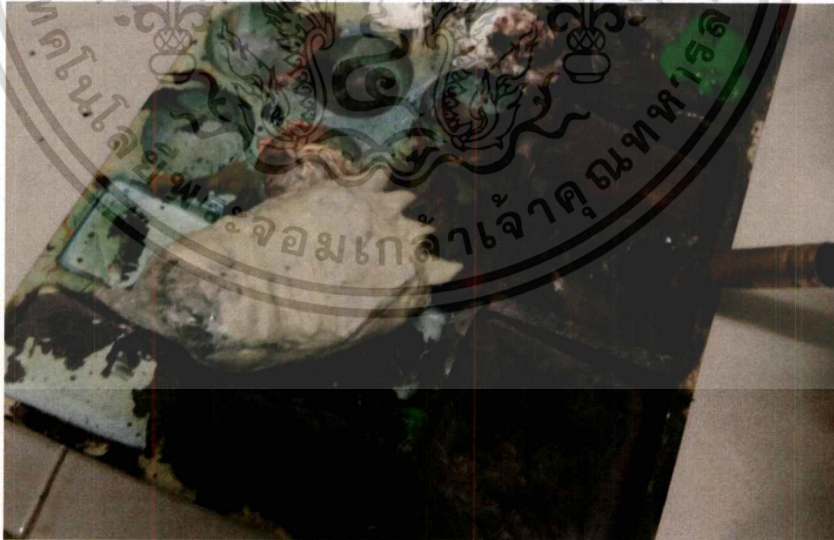

ภาพที่ 3.3.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(นำเศษกระดาษมาขยำ จัดรูปทรงให้ใกล้เคียงกับขาเต่า และหางเต่ามากที่สุด แล้วพันด้วยสกอตเทป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(เมื่อนวดเรซินให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกกระดาษที่พันไว้ ปั้นเป็นหางเต่าและขาเต่าตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง)

ภาพที่ 3.3.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว
(นำหางเต่าและขาเต่าที่แห้งแล้ว มาทำสีด้วยสีอะคริลิก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3.2.5 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
เมื่อสีอะคริลิกแห้ง นำหางเต่าและขาเต่าติดกับถ้วยที่ทาบไว้ด้วยเรซิน ทั้งไว้จมนเรซินแห้งสนิท

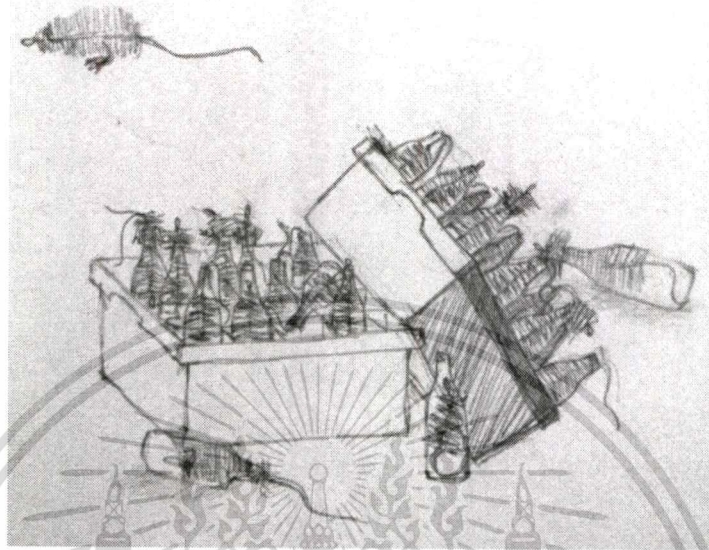

ภาพที่ 3.3.2.6 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน
นำเสาบ้านที่หักและถ้วยที่ติดขาและหางเสร็จแล้ว
มาจัดวางให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ผลงานชิ้นที่ 4

3.4.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4

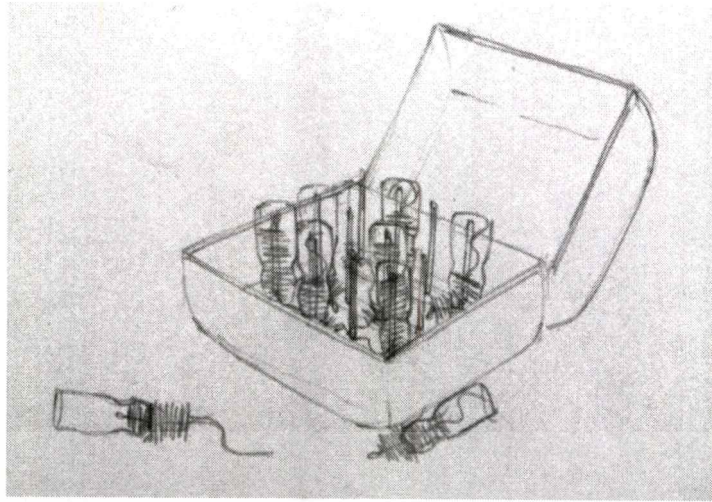

ภาพร่างที่ 3.4.1.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างที่ 3.4.1.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.4.1.3 ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างมีทั้งหมด 3 ชั้น ข้าพเจ้ามีแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนชีวิตที่ถูกทิ้งขว้าง ถูกทอดทิ้งจากสังคม ความแออัดและคุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่ ทำให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานขึ้นโดยใช้ขวดน้ำดื่มสื่อถึงการดำรงชีวิต เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มนุษย์ต้องการและข้าพเจ้าสนใจในวัตถุเหลือใช้ประเภทแปรงล้างขวด เป็นวัตถุที่เหมาะสมและให้ความลงตัวเมื่อขวดน้ำดื่ม จัดวางโดยมีแปรงล้างขวดที่ถูกแปรงสภาพให้มีรูปทรงคล้ายหนู ทำให้รู้สึกถึงความสกปรก ยัวเยยะที่มีในชุมชน ไม่ถูกสุขอนามัย จัดวางบนที่ใส่ขวดและภาชนะที่ใส่ขวด ทำให้เกิดองค์ประกอบที่สวยงามและน่าสนใจ

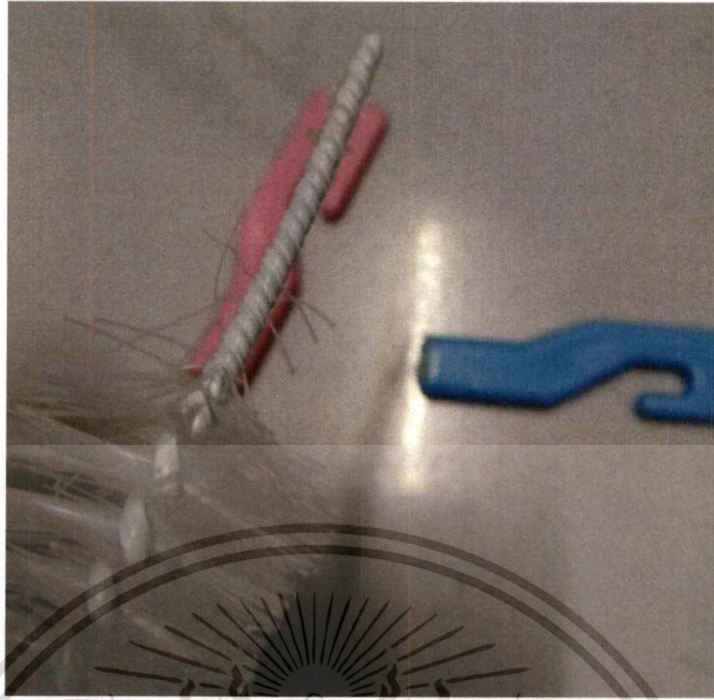
ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างชั้นที่ 1 เป็นความคิดต้นแบบ ซึ่งมีลักษณะของขวดแก้วที่มีแปรงล้างขวดซึ่งผ่านการสร้างสรรค์เป็นรูปทรงของหนู ความคับแคบของปากขวดที่มีแปรงล้างขวดถูกยัดเข้าไปให้ความรู้สึกของหนูที่พยายามมุดเข้าไป ความรู้สึกอึดอัด ทำให้สะท้อนความรู้สึกของผู้คนในชุมชนที่ขาดการดูแล และถูกทอดทิ้ง และจัดวางบนที่ใส่ขวด เมื่อข้าพเจ้าวิเคราะห์แล้วภาพร่างชั้นนี้เหมาะแก่การนำไปขยายและต่อยอดแนวความคิดเป็นผลงานต่อไป

3.4.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 4

เมื่อได้ภาพร่างความคิดต้นแบบมาแล้วจะเข้าสู่ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจะเริ่มจากการค้นหาวัตถุเหลือใช้และเศษวัสดุตามที่ข้าพเจ้าได้ร่างไว้ โดยข้าพเจ้าไม่ได้เจาะจงหรือกำหนดตัววัตถุเกินไป เพื่อให้ได้วัตถุที่หลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น วัตถุเหลือใช้ที่ข้าพเจ้าเลือกมีสร้างสรรค์คือแปรงล้างขวด โดยข้าพเจ้านำมาตัดและต่อชิ้นใหม่เพื่อความยาวของลำตัวหนูที่ใกล้เคียงขนาดจริงที่สุด โดยปั้นหางและขาหนู ทำสีเพิ่มเพื่อความรู้สึกที่เหมือนจริงมากขึ้น โดยลักษณะของหนูมีท่าทางและรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวที่พยายามปีนป่าย มุดเข้าไปในขวด ข้าพเจ้าจะ

อธิบายและแบ่งขั้นตอนการสร้างสรรคเป็นหัวข้อต่าง ๆ พร้อมแสดงภาพประกอบตามลำดับขั้นตอน เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น

1. นำแปรงล้าางขวดมาถอดค้ำม
2. กะขนาดความยาวของตัวหนู โดยหนู 1 ตัวจะใช้แปรงล้าางขวด 1.5 อัน นั้นแปลว่าแปรงล้าางขวด 3 อัน จะสร้างสรรค้หนูได้แค่ 2 ตัว
3. นำแปรงล้าางขวดที่ตัดแล้วมาต่อด้วยเรซิ่นให้ได้ขนาดที่ต้องการ ทิ้งไว้ให้แห้ง
4. นำลวดมาตัดและคัดตามลักษณะรูปทรงและความยาวของหางหนู
5. นำเรซิ่นตัว A และ B ผสมแบ่งเพื่อสะดวกต่อการปั้น
6. เมื่อนวดเรซิ่นให้เข้ากันดีแล้ว นำเรซิ่นที่ผสมแบ่งแล้วทั้งสองตัวมาผสมกัน ในปริมาณที่เท่า ๆ กัน
7. เมื่อนวดเรซิ่นให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกลวดที่ตัดไว้ ปั้นเป็นหางหนูและขาหนู ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง
8. นำหางหนูและขาหนูติดกับแปรงล้าางขวดที่ต่อไว้ด้วยเรซิ่น ทิ้งไว้จนเรซิ่นแห้งสนิท
9. นำแปรงล้าางขวดที่ต่อหางและขาหนูแล้ว มาทำสีด้วยสีอะคริลิก
10. นำแปรงล้าางขวดที่ทำสีเสร็จแล้ว มาจัดวางลงในขวดและลังใส่ขวดให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด

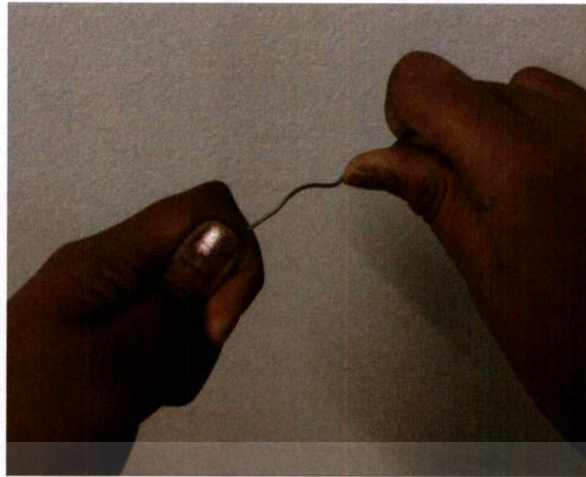

ภาพที่ 3.4.2.1 นำแปรงล้างขวดมาถอดด้าม

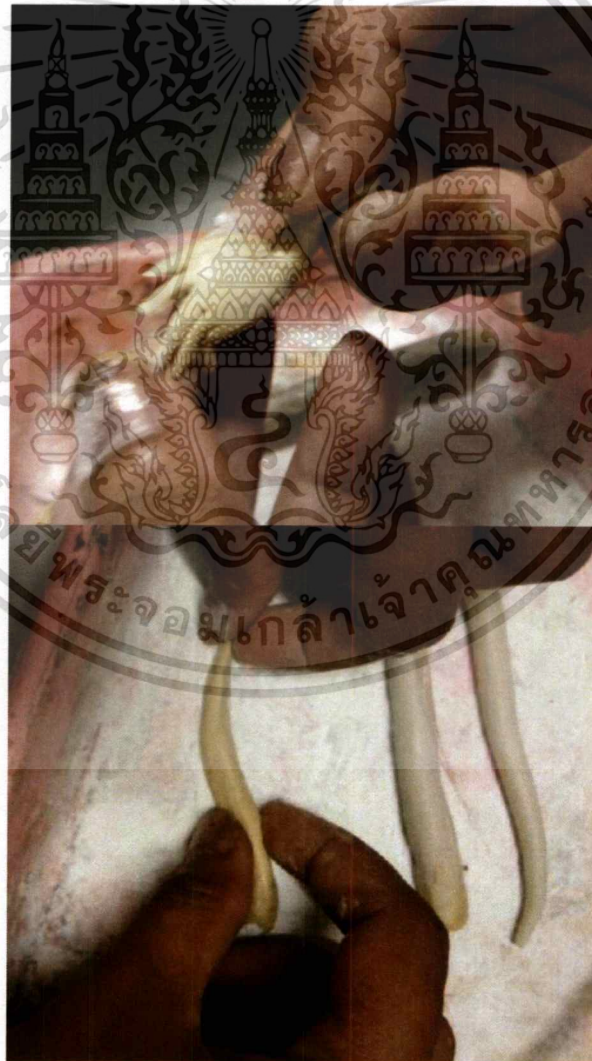

ภาพที่ 3.4.2.2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(นำแปรงล้างขวดที่ตัดแล้วมาต่อด้วยเรซินให้ได้ขนาดที่ต้องการ ทิ้งไว้ให้แห้ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4.2.3 แสดงขั้นตอนการสร้างสร้อยผลงาน
(นำลวดมาตัดและตัดตามลักษณะรูปทรงและความยาวของหางหนู)

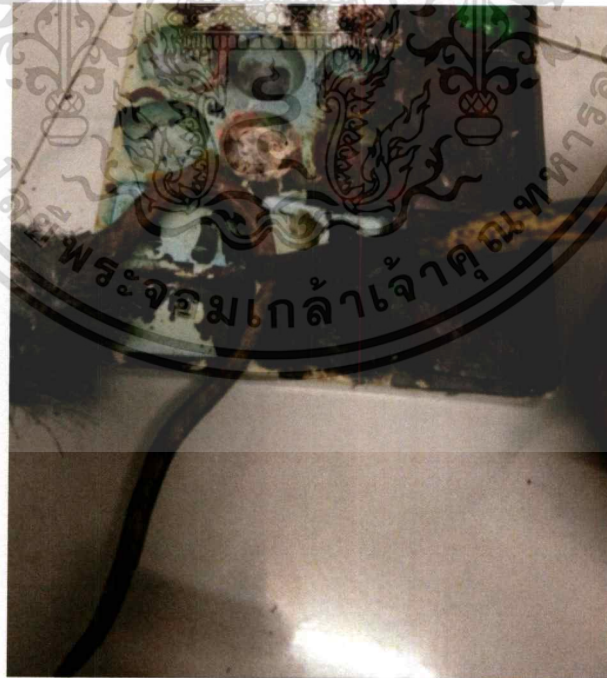

ภาพที่ 3.4.2.4 แสดงขั้นตอนการสร้างสร้อยผลงาน
(เมื่อนวดเรซิ่นให้เข้ากันดีแล้ว นำมาพอกลวดที่ตัดไว้เป็นหางหนูและขาหนู ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

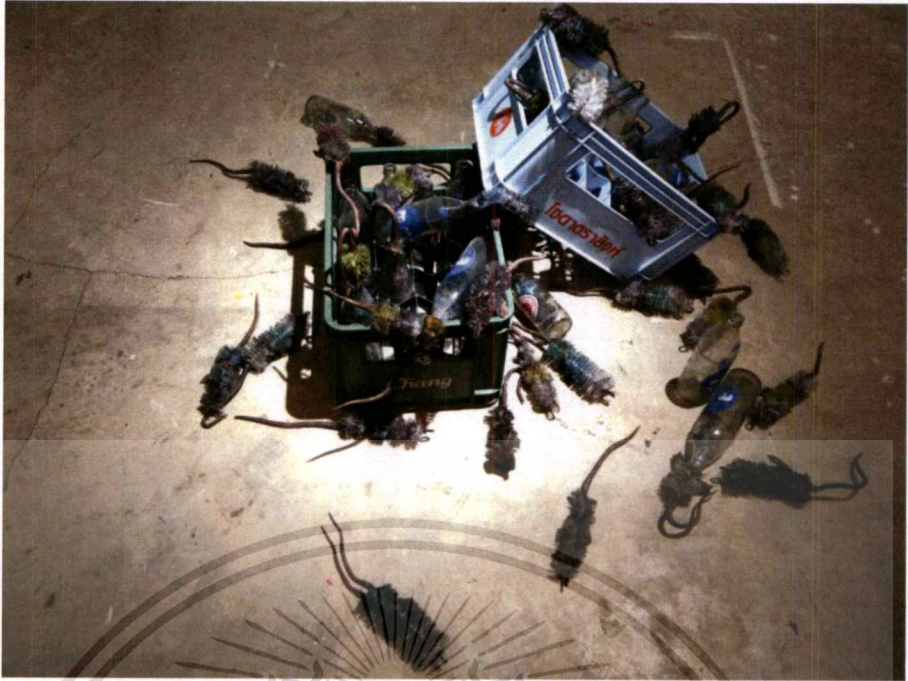

ภาพที่ 3.4.2.5 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
(นำหางหนูและขาหนูติดกับแปรงล้างขวดที่ต่อไว้ด้วยเรซิน ทิ้งไว้จนเรซินแห้งสนิท)

ภาพที่ 3.4.2.6 แสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิว
(นำแปรงล้างขวดที่ต่อหางและขาหนูแล้ว มาทำสีด้วยสีอะคริลิก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4.2.7 แสดงขั้นตอนการจัดวางผลงาน
นำแป้งล้างขวดที่ทำเสร็จแล้ว มาจัดวางลงในขวดและใส่ขวด
ให้ได้องค์ประกอบและภาพรวมที่เหมาะสมและน่าสนใจที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “พื้นที่ชีวิตกับวัตถุไร้ทางเลือก” มีด้วยกันทั้งหมด 4 ชิ้น ผลงานทั้ง 4 ชิ้นของข้าพเจ้าได้ใช้วัตถุเหลือใช้เป็นส่วนประกอบหลักในการประกอบสร้าง ซึ่งข้าพเจ้าจะนำผลงานมาวิเคราะห์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานว่ามีคุณค่าทางด้านความงาม ด้านเนื้อหาสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้ากันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ(องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 27)

ในผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ทัศนธาตุแล้วมีลักษณะเด่นอยู่ 4 ประการคือ

4.1.1 เส้น (Line)

4.1.2 ลักษณะผิว (Texture)

4.1.3 ค่าน้ำหนัก แสงเงา (Tone)

4.1.4 ที่ว่าง (Space)

4.1.1 เส้น (Line)

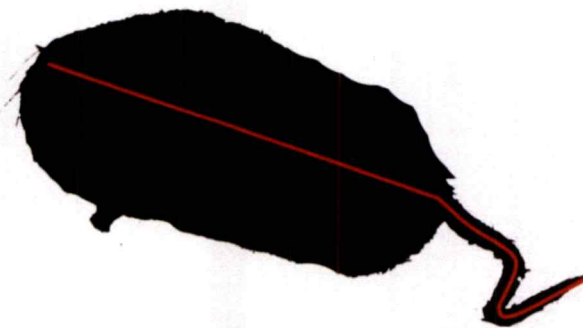
เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของมันเอง และด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น(องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 30)

4.1.1.1 เส้นของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.1 เส้นโครงสร้างองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

เส้น โครงสร้างองค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 1 เป็นลักษณะของเส้นเฉียงที่ตัดกันไปมา ให้ความรู้สึกของการเคลื่อนไหว ไม่สมมาตร และไม่มั่นคง

ภาพที่ 4.2 เส้นแกนของรูปทรงผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นแกนของรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1 เป็นเส้นเฉียงและโค้ง ให้ความรู้สึกของการเคลื่อนไหว การขาดระเบียบ ไม่นั่นคง ซึ่งในผลงานชิ้นนี้มีรูปทรงประเภที่กระจายอยู่ทั่วทั้งชิ้นงาน ทำให้รู้สึกถึงลักษณะของสัตว์ประเภทหนูที่ขี้เยื้อ สะเปะสะปะ และการเคลื่อนไหวที่ไร้ทิศทางได้เป็นอย่างดี

4.1.1.2 เส้นของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.3 เส้นแกนของรูปทรงผลงานชิ้นที่ 2

เส้นแกนของรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 2 เป็นเส้นตรงแนวตั้ง ให้ความรู้สึกแข็งแรง แน่นอน ไม่ประนีประนอม และเป็นเส้นตั้งขึ้น ให้ความรู้สึกของการพุ่งขึ้น ความทะเยอทะยาน เป็นลักษณะของความถูกต้องและซื่อสัตย์ เมื่อเส้นแกนรูปทรงเป็นเส้นตรงและมีทิศทางที่ตั้งขึ้น ทำให้รู้สึกถึงความทะเยอทะยาน การไม่ประนีประนอม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดที่วางไว้

4.1.1.3 เส้นของผลงานชิ้นที่ 3

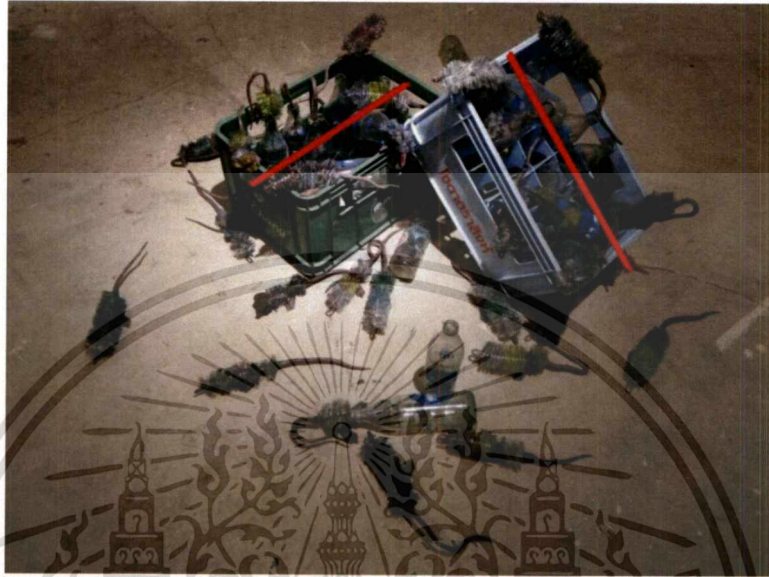

ภาพที่ 4.4 เส้นรูปนอกของกลุ่มรูปทรงผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นรูปนอกของกลุ่มรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 3 มีลักษณะเป็นเส้นคดโค้งที่หักเหโดยกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ทำให้รู้สึกถึงความขัดแย้ง ขาดระเบียบ

4.1.1.4 เส้นของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.5 เส้นแกนของรูปทรงผลงานชิ้นที่ 4

เส้นแกนของรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 4 เป็นเส้นตรงแนวนอน ให้ความรู้สึกของความเงียบสงบ ผ่อนคลาย และเส้นตรงแนวเฉียง ให้ความรู้สึกของความไม่มั่นคง เคลื่อนไหว ไม่สมบูรณ์ ซึ่งมองจากภาพรวมของผลงานให้ความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง ด้วยถังใส่ขวดน้ำที่ถูกจัดวางในลักษณะที่ไม่ปกติ ความเฉียงลงของเส้นแกนทำให้รู้สึกการร่วงหล่น

4.1.2 ลักษณะผิว (Texture)

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบละเอียดมันด้านขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นก้ำมะหยี่ ฯลฯ (องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 62)

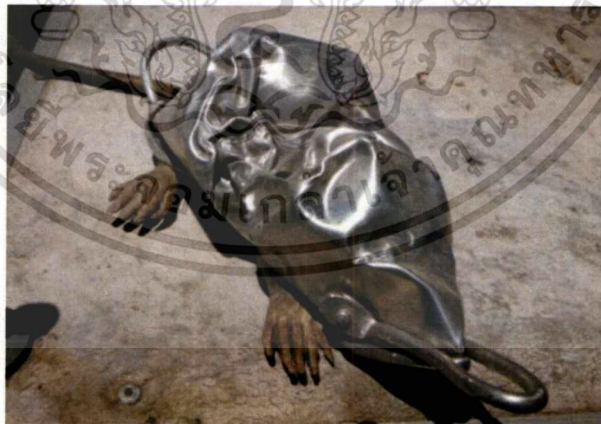
4.1.2.1 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.6 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 1 เป็นพื้นผิวที่จับต้องได้ สร้างสรรค์ขึ้นให้รู้สึกถึงความขรุขระ ใกล้เคียงกับขนของสัตว์ประเภทหมูที่สุด โดยพื้นผิวบางส่วนมีการสร้างสรรค์ให้รู้สึกถึงความสทกปรก ความเขลอะกรัง เพื่อสื่อถึงแนวความคิดที่วางไว้

4.1.2.2 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.7 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2

ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 2 เป็นพื้นผิวที่จับต้องได้ โดยพื้นผิวมีความมันวาวของตัววัตถุประเภทอลูมิเนียม และผ่านการทาบให้ได้รูปทรงของสัตว์ประเภทหมู ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้สร้างพื้นผิวใหม่ขึ้นเพื่อให้หลงเหลือพื้นผิวของวัตถุจริงที่นำมาสร้างสรรค์ แต่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขาและหาง

ของหนู โดยสร้างพื้นผิวและสีให้รู้สึกถึงสัตว์ประเภทหนู ทำให้รูปทรงของผลงานเกิดการขัดแย้งแต่กลมกลืน

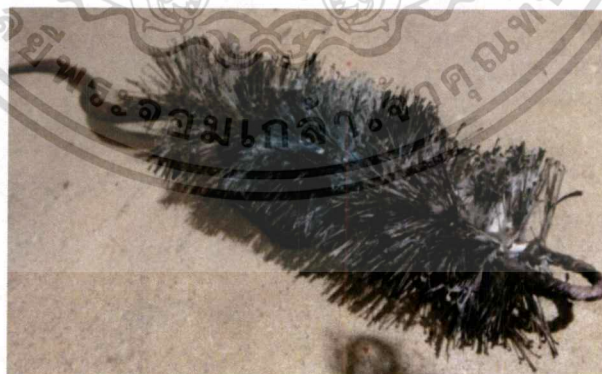
4.1.2.3 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.8 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 3

ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 3 เป็นพื้นผิวที่จับต้องได้ โดยพื้นผิวมีความมันวาวของตัววัตถุประเภทอลูมิเนียม และผ่านการทาบให้ได้รูปทรงของสัตว์ประเภทเต่า ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้สร้างพื้นผิวใหม่ขึ้นเพื่อให้หลงเหลือพื้นผิวของวัตถุจริงที่นำมาสร้างสรรค์ แต่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขาและหางของเต่า โดยสร้างพื้นผิวและสีให้รู้สึกถึงสัตว์ประเภทเต่า ทำให้รูปทรงของผลงานเกิดการขัดแย้งแต่กลมกลืน

4.1.2.4 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.9 ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 4

ลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นที่ 4 เป็นพื้นผิวที่จับต้องได้ โดยข้าพเจ้าสร้างสรรค์ให้ใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนูที่สุด ซึ่งตัววัตถุที่นำมาสร้างสรรค์เป็นแปรงล้างขวด มีลักษณะเป็นขน ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ขาและหางหนูเพิ่ม ทำสีให้ความรู้สึกถึงความสกปรก ตามแนวความคิดที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 คำน้่านัก แสง เงา (Tone)

น้่านักคือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ ในผลงานชิ้นหนึ่งน้่านักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากนี้จะให้ปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรงแล้ว น้่านักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเอง(องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 42)

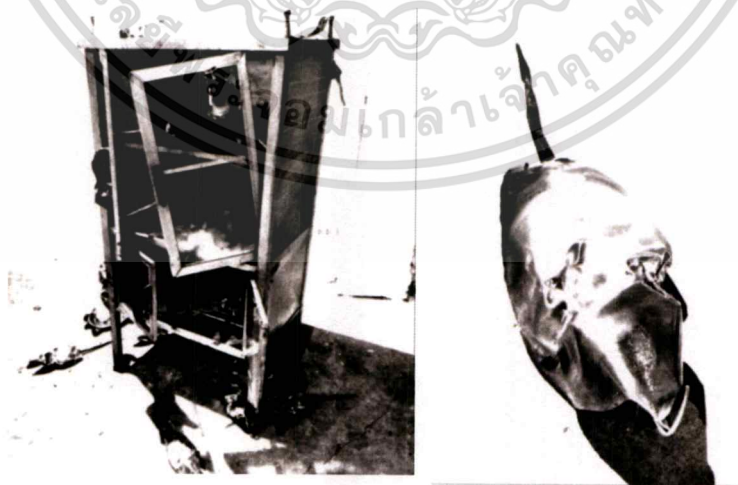
4.1.3.1 คำน้่านักของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.10 คำน้่านักของผลงานชิ้นที่ 1

คำน้่านักของผลงานชิ้นที่ 1 เกิดขึ้นจากปริมาตรรูปทรงของผลงาน โดยคำน้่านักอาจจะต่างกันเล็กน้อยตามพื้นผิวที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น แต่โดยรวมแล้วคำน้่านักที่เกิดขึ้น ขึ้นอยู่กับทิศทางของแสงที่ข้าพเจ้ากำหนด โดยผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ากำหนดให้แสงส่องกระจายเป็นวงกว้าง ไม่ได้เจาะจงจุดใดจุดหนึ่ง เพื่อต้องการให้เส้นโครงสร้างของผลงานเป็นเส้นนำสายตา เพื่อนำไปสู่องค์ประกอบอื่น ๆ ในผลงานต่อไป

4.1.3.2 คำน้่านักของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.11 คำน้่านักของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 2 เกิดขึ้นจากปริมาตรรูปทรงของผลงาน เนื่องจากพื้นผิวของวัตถุเป็นอลูมิเนียมที่มีความมันวาว และผ่านการทพจนใกล้เคียงรูปทรงของสัตว์ประเภทหนู เกิดเป็นรอยพับ และรอยบุบของตัววัตถุ ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีค่าน้ำหนักที่ตัดกันอย่างชัดเจนเมื่อกระทบแสง โดยข้าพเจ้ากำหนดทิศทางของแสงให้ส่องไปทางคู่กับข้าวซึ่งเป็นจุดเด่นของผลงาน และนำผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ให้ใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนู จัดวางให้มีทิศทางเหมือนกระจายออกมาจากคู่กับข้าว และโต้คู่ตามพื้น ซึ่งให้ความรู้สึกถึงลักษณะของสัตว์ประเภทหนูได้เป็นอย่างดี

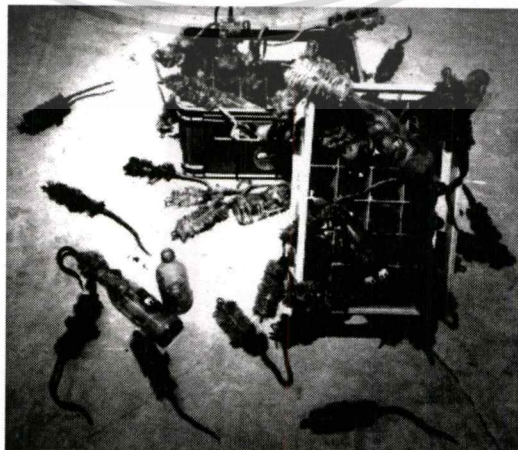
4.1.3.3 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.12 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 3

ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 3 เกิดขึ้นจากปริมาตรรูปทรงของผลงาน เนื่องจากพื้นผิวของวัตถุเป็นอลูมิเนียมที่มีความมันวาว และผ่านการทพจนใกล้เคียงรูปทรงของสัตว์ประเภทเต่า เกิดเป็นรอยบุบของตัววัตถุ ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีค่าน้ำหนักที่ตัดกันอย่างชัดเจนเมื่อกระทบแสง โดยข้าพเจ้ากำหนดทิศทางของแสงให้ส่องไปทางจุดเด่นของผลงาน ซึ่งเป็นเสาปูนที่มีเต่าที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นกระจุกตัวกันอย่างหนาแน่น และกระจายออกเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดที่วางไว้

4.1.3.4 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.13 ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 4 เกิดขึ้นจากปริมาตรรูปทรงของผลงาน โดยค่าน้ำหนักอาจจะต่างกันเล็กน้อยตามพื้นผิวที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น และมีวัตถุประเภทขวดแก้วที่นำมาจัดวางกับผลงานซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดที่วางไว้ ทำให้ผลงานที่ค่าน้ำหนักที่หลากหลายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยข้าพเจ้ากำหนดทิศทางของแสงให้ส่องตรงจุดตัดของเส้นแกนวัตถุของถังใส่ขวด ซึ่งเป็นช่องว่างเล็กๆ ได้ถังใส่ขวด และมีหนูซึ่งเป็นผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นกระจุกตัวอยู่อย่างหนาแน่น เป็นจุดเด่นของผลงาน

4.1.4 ที่ว่าง (Space)

รูปทรง 3 มิติเมื่อปรากฏตัวในที่ว่าง ปริมาตรของรูปทรงนั้นจะเข้าแทนที่ว่างทันที ที่ว่างที่ถูกแทนที่ด้วยรูปทรงนี้จะมีรูปร่างและปริมาตรเช่นเดียวกับรูปทรงทุกประการ ถ้าเราพิจารณาจากการทำแม่พิมพ์ในงานประติมากรรมจะเห็นได้ชัด แม่พิมพ์ของวัตถุชิ้นหนึ่งจะมีปริมาตรและรูปร่างของที่ว่างเท่ากันและเป็นอย่างเดียวกับวัตถุนั้น ผิดแต่เพียงว่าแม่พิมพ์นั้นมีปริมาตรเป็นลบ หรือเรียกว่า ปริมาตรของที่ว่าง (Space Volume) แต่วัตถุมีปริมาตรเป็นบวก หรือเรียกว่า ปริมาตรของมวล (Mass Volume) (องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิมเสมอ, 2534 : 65)

4.1.4.1 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.14 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 เป็นที่ว่างรูปแบบเปิด คือ รูปแบบที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกเปิดออก หรือพล่าเลือนที่จุดใดจุดหนึ่ง หรือหลายจุด ให้ความรู้สึกของความว่างที่เข้าไปทำลายความหนาแน่นของรูปทรง ทำให้รู้สึกของการเคลื่อนไหวขึ้นในงาน จัดวางโดยมีเส้นแกน โครงสร้างที่ไขว้ไปมาและมีผลงานที่เป็นวัตถุจัดวางเป็นลักษณะทรงกันหอย ที่นำสายตาเป็นวงกลมและพุ่งเข้าสู่ตัวผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4.2 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.15 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 เป็นผลงานที่มีที่ว่างทั้งแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด โดยตัวตู้กับขีวนั้นเป็นวัตถุสำเร็จรูป และมีขนาดใหญ่ทำให้มีที่ว่างเป็นแบบรูปปิด คือแบบรูปของที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกล้อมรอบบรรจบกัน ทำให้รูปร่างของตู้กับขีวเป็นหน่วยที่แยกตัวออกจากที่ว่างที่มีอยู่เดิม ซึ่งในผลงานมีที่ว่างในแบบเปิดคือ บริเวณใต้ตู้กับขีวที่เป็นที่ว่างจากพื้นจนถึงใต้ตู้ ซึ่งข้าพเจ้าจัดวางผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นให้ใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนู โดยกระจายออกมาจากใต้ตู้ มีบางส่วนที่ระจุกตัวเป็นกลุ่มก้อน ให้ความรู้สึกของการเคลื่อนไหวและการกระจายออกจากตู้กับขีว ซึ่งมีบางส่วนที่อยู่ในตู้ ทำให้สอดคล้องกับแนวความคิดที่ว่างไว้

4.1.4.3 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 3

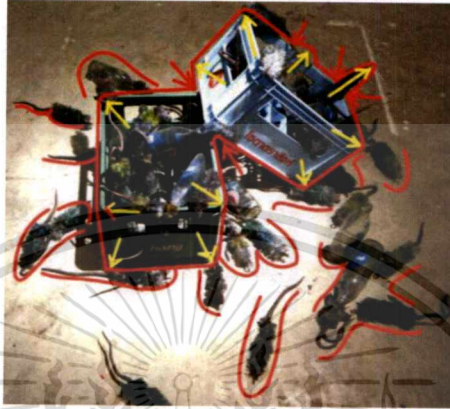

ภาพที่ 4.16 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 เป็นที่ว่างรูปแบบปิดคือ แบบรูปของที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกล้อมรอบบรรจบกัน ทำให้รูปร่างของเสาปูนที่มีค้ำเกาะอยู่เป็นหน่วยที่แยกตัวออกจากที่ว่างที่มีอยู่เดิม ซึ่งพื้นที่ว่างทั้งหมดจะสอดคล้องและสัมพันธ์กันทั้งภายนอกและภายในผลงาน โดยพื้นที่ว่างภายนอกจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามการจัดวางที่กระจายตัวออก

4.1.4.4 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.17 ที่ว่างของผลงานชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นที่ 4 เป็นผลงานที่มีที่ว่างทั้งแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด โดยตั้งไล่ขบวนน้ำนั้นเป็นวัตถุประสงค์รูป ทำให้มีที่ว่างเป็นแบบรูปปิด คือแบบรูปของที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกล้อมรอบบรรจบกัน ทำให้รูปร่างของตั้งไล่ขบวนน้ำเป็นหน่วยที่แยกตัวออกจากที่ว่างที่มีอยู่เดิม ซึ่งในผลงานมีที่ว่างในรูปแบบเปิดคือ บริเวณใต้ตั้งไล่ขบวนน้ำที่เกิดจากการวางซ้อนกันจนเกิดเป็นเส้นแกนของรูปทรงที่เฉียงลง ซึ่งข้าพเจ้าจัดวางผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นให้ใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนู โดยกระจายออกมาจากตั้งไล่ขบวนน้ำ มีบางส่วนที่กระจุกตัวเป็นกลุ่มก้อน ให้ความรู้สึกของการเคลื่อนไหวและทิศทางที่การกระจายออกจากตั้งไล่ขบวนน้ำ ซึ่งมีภายในตั้งและบริเวณรอบ ๆ ยังมีขบวนน้ำที่วางอย่างกระจัดกระจาย ทำให้สอดคล้องกับแนวความคิดที่วางไว้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

หลักขององค์ประกอบศิลป์นับได้ว่าเป็นหลักการสำคัญของการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เป็นหลักการจัดระเบียบภายในงานศิลปะ โดยการนำส่วนประกอบสำคัญของศิลปะ ทัศนธาตุต่าง ๆ มาจัดระเบียบ เรียบเรียง ประสานสัมพันธ์ให้เกิดความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันต้น (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ, 2555 : 56)

การจัดองค์ประกอบผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าประกอบด้วย

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

4.2.2 ความสมดุล (Balance)

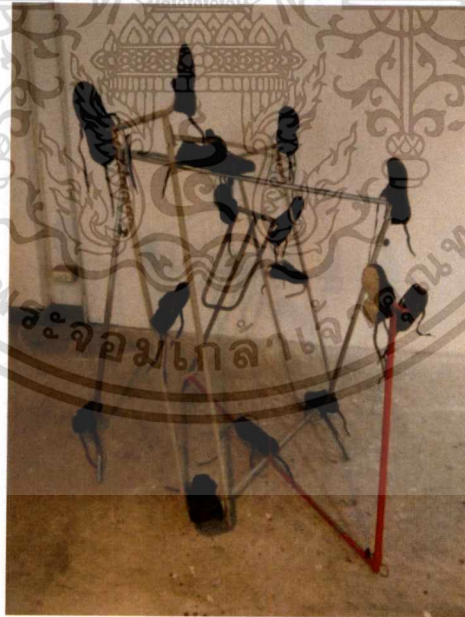
4.2.3 สัดส่วน (Proportion)

4.2.4 จังหวะ (Rhythm)

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืน กลมเกลียวเข้ากันได้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ (องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 101)

4.2.1.1 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.18 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1

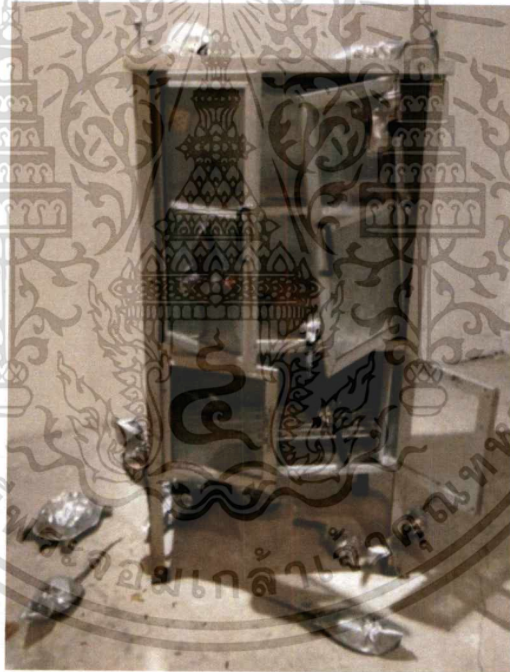
ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ได้ประสานองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนรูปทรงสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกตามแนวความคิดเกี่ยวกับเด็กที่เจริญเติบโตในชุมชนที่แออัด โดยแยกออกได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวเรื่องเกี่ยวกับการเจริญเติบโตในชุมชนที่แออัด สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะแก่การอาศัยอยู่ การเลือกใช้รองเท้านักเรียนเป็นวัตถุที่สื่อถึงการเรียนรู้และการเจริญเติบโตของวัยเด็ก โดยนำมาสร้างสรรค์เป็นรูปทรงของสัตว์ประเภทหนู ซึ่งหนูเป็นสัตว์ที่สื่อถึงความสกปรกและเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ทำให้การจับคู่ของวัตถุและสัตว์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาสร้างสรรค์ได้สะท้อนถึงคุณภาพชีวิตของเด็กในชุมชนแออัดได้เป็นอย่างดี

รูปทรงผลงานได้ใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ได้แก่ เส้น พื้นผิว ที่ว่าง ที่ประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเส้นแกนของรูปทรงราวตากผ้าที่ไขว้กันไปมา ให้ความรู้สึกของความไม่มั่นคง ความไม่สมบูรณ์ ซึ่งที่ว่างโดยรอบรูปทรงทำให้เกิดความเชื่อมโยงของรูปทรงและเป็นจุดนำสายตาที่นำเข้าสู่ผลงาน การสร้างสรรค์พื้นผิวที่ไขว้ตลประเภทขนมาสร้างสรรค์ทำให้ผลงานมีความสมจริงมากยิ่งขึ้น

4.2.1.2 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.19 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ได้ประสานองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนรูปทรงสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกตามแนวความคิดเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ถูกสุขอนามัยในชุมชนแออัด โดยแยกออกได้ดังนี้

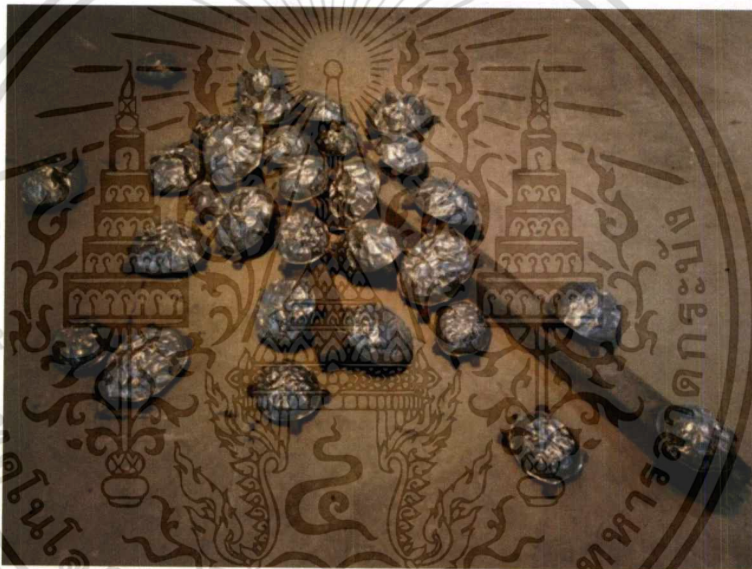
แนวเรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน วิธีชีวิตที่ไม่มีทางเลือก การอยู่ร่วมกันอย่างแออัดและที่ไม่ถูกสุขอนามัย การเลือกใช้วัตถุที่เป็นข้าวของเครื่องใช้ที่อยู่ในครัวเรือน ทำให้สื่อถึงการดำเนินชีวิต โดยนำมาสร้างสรรค์เป็นรูปทรงของสัตว์ประเภทหนู ซึ่งหนูเป็นสัตว์ที่สื่อถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสกปรกและเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ทำให้การจับคู่ของวัตถุและสัตว์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาสร้างสรรค์ได้สะท้อนถึงคุณภาพชีวิตผู้คนที่อยู่ในชุมชนแออัดได้เป็นอย่างดี

รูปทรงผลงานได้ใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ได้แก่ เส้น พื้นผิว ที่ว่าง ที่ประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยที่ว่างรอบ ๆ รูปทรงให้ความรู้สึกของการกระจายตัวออกจากศูนย์กลาง และการกำหนดทิศทางของแสงให้ส่องไปยังศูนย์กลางซึ่งเป็นจุดเด่น และการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้วัตถุประเภทอลูมิเนียมซึ่งเป็นของใช้ในครัวเรือนนำมาสร้างสรรค์โดยการทาบจนได้รูปทรงที่ใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนู และสร้างสรรค์ขาและหางหนูเพิ่ม และทำสีเพื่อความสมจริง ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4.2.1.3 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 3

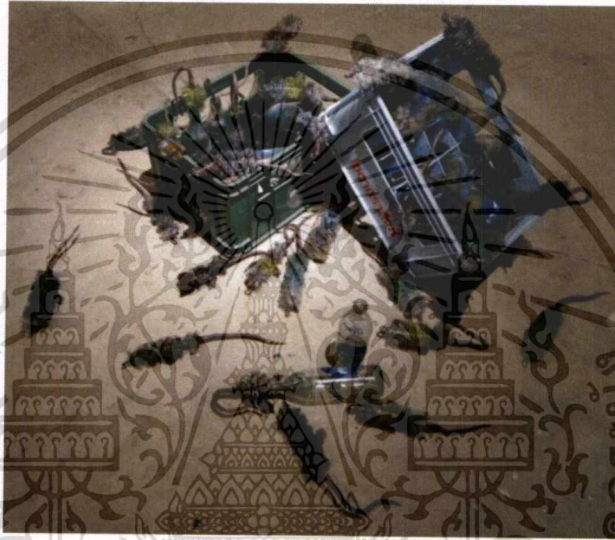
ภาพที่ 4.20 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ได้ประสานองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนรูปทรงสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกตามแนวความคิดเกี่ยวกับความแออัดยัดเยียดทำให้ผู้คนที่อยู่ในชุมชนต้องดิ้นรนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยแยกออกได้ดังนี้

แนวเรื่องเกี่ยวกับชีวิตชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่แออัด การเลือกใช้วัตถุที่เป็นข้าวของเครื่องใช้ที่อยู่ในครัวเรือน ทำให้สื่อถึงการดำเนินชีวิต โดยนำมาสร้างสรรค์เป็นรูปทรงของสัตว์ประเภทเต่า ซึ่งเต่าเป็นสัตว์ที่อาศัยได้ทั้งบนบกและในน้ำ ปรับตัวให้เข้ากับทุกสภาพน้ำ ทำให้การจับคู่ของวัตถุและสัตว์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาสร้างสรรค์ได้สะท้อนถึงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของผู้คนชุมชนแออัดได้เป็นอย่างดี

รูปทรงผลงานได้ใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ได้แก่ เส้น พื้นผิว ที่ว่าง ที่ประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเส้นรอบนอกของรูปทรงที่มีความโค้งและเปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็วทำให้รู้สึกถึงความไม่มีระเบียบ ซึ่งที่ว่างโดยรอบผลงานทำให้รู้สึกถึงการกระจายออกหรือพุ่งเข้าไปในจุดเด่นของผลงาน และข้าพเจ้าได้กำหนดทิศทางของแสงให้ส่องไปตรงเสาปูนเพื่อให้รู้สึกถึงการคืนรนป็นปายของเต่าที่พยายามจะขึ้นมาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีกว่า และพื้นผิวที่เป็นอลูมิเนียมของวัตถุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ นำมาทาบจนให้ความรู้สึกถึงกระดองเต่า เมื่อกระทบแสงจะสะท้อนความมันวาวทำให้ผลงานน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4.2.1.4. เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.21 เอกภาพของผลงานชิ้นที่ 4

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ได้ประสานองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนรูปทรงสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกตามแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน ชีวิตที่ถูกทิ้งขว้างโดยแยกออกได้ดังนี้

แนวเรื่องเกี่ยวกับชีวิตชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนแออัด ถูกทอดทิ้งจากสังคม และคุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่ การเลือกใช้ขวดน้ำดื่ม เพื่อสื่อถึงการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มนุษย์ต้องการ และใช้แปรงล้างขวดซึ่งเป็นวัตถุที่เหมาะสมกับขวดน้ำ นำมาสร้างสรรค์เป็นรูปทรงของสัตว์ประเภทหนู ซึ่งหนูเป็นสัตว์ที่สื่อถึงความสกปรกและเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ทำให้การจับคู่ของวัตถุและสัตว์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาสร้างสรรค์ได้สะท้อนถึงคุณภาพชีวิตผู้คนในชุมชนแออัดได้เป็นอย่างดี

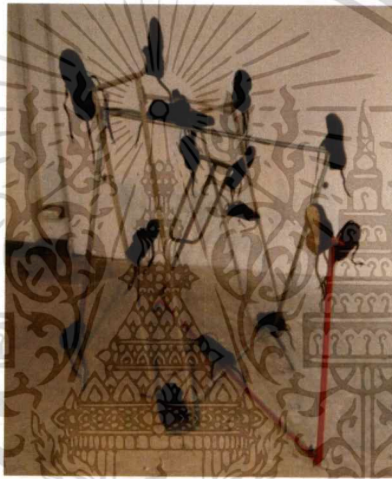
รูปทรงผลงานได้ใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ได้แก่ เส้น พื้นผิว ที่ว่าง ที่ประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเส้นแกนของถังใส่ขวดน้ำเป็นเส้นตรงแนวเฉียง ให้ความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง ด้วยถังใส่ขวดน้ำที่ถูกจัดวางในลักษณะที่ไม่ปกติ ความเฉียงลงของเส้นแกนทำให้รู้สึกการร่วงหล่น ซึ่งที่ว่าง

โดยรอบผลงานทำให้รู้สึกถึงการกระจายออกหรือพุ่งเข้าไปในจุดเด่นของผลงาน และพื้นผิวที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อให้ใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนูที่สุด โดยสร้างสรรค์ให้รู้สึกถึงความสกปรกของหนู ทำให้ผลงานน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4.2.2 คุณภาพ (Balance)

คุณภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คุณภาพโดยทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากันแต่ในทางศิลปะ คุณภาพมีความหมายรวมไปถึง ความประสานกลมกลืน ความเหมาะสมพอดี ของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง (องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 128)

4.2.2.1 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.22 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 1

คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 1 เกิดจากที่ว่างโดยรอบรูปทรงและเส้น โครงสร้างองค์ประกอบผลงานที่จัดวางให้เกิดจังหวะ ทำให้สามารถนำสายตาสู่อองค์ประกอบอื่น ๆ ในผลงาน

4.2.2.2 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.23 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 2 เกิดจากที่ว่างโดยรอบรูปทรง และการจัดวางรูปทรงให้มีจังหวะเหมือนกระจายออกมาจากจุดเด่น อีกทั้งพื้นผิวของวัตถุที่มีความมันวาว ทำให้เกิดความกลมกลื่นของผลงาน

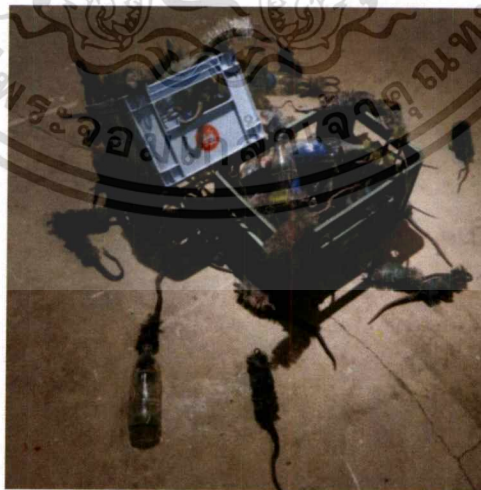
4.2.2.3 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.24 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 3

คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 3 เกิดจากพื้นผิวของตัววัตถุที่นำมาสร้างสรรค์มีความมันวาว และผ่านการสร้างสรรค์โดยการทาบ ทำให้เกิดเป็นรอยบุบ รอยพับ และค้ำน้ำหนักแสงเงาที่ข้าพเจ้าได้กำหนดทิศทางของแสงให้ส่องไปยังจุดที่ผลงานกระทบตัวกัน ทำให้เกิดเป็นแสงเงาที่ตัดกันชัดเจน ทำให้ผลงานน่าสนใจยิ่งขึ้น

4.2.2.4 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.25 คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพของผลงานชิ้นที่ 4 เกิดจากที่ว่างโดยรอบรูปทรง และการจัดวางรูปทรงให้มีจังหวะเหมือนกระจายออกมาจากจุดเด่น อีกทั้งเส้นแกนของรูปทรงมีความเฉียงลงทำให้รู้สึกการร่วงหล่น

4.2.3 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนเป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาดในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรียภาพและของอุดมคติ (องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 161)

4.2.3.1 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.26 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 1

สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 1 มีลักษณะและขนาดที่เสมือนจริง ซึ่งอาจมีการสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ แต่ขนาดรูปทรงจะใกล้เคียงขนาดของสัตว์ประเภทหนูที่สุด และสัดส่วนเดิมเป็นวัตถุที่ใช้งานได้จริง ทำให้สัดส่วนในผลงานชิ้นนี้จึงเป็นสัดส่วนเสมือนจริงทั้งหมด

4.2.3.2 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 2

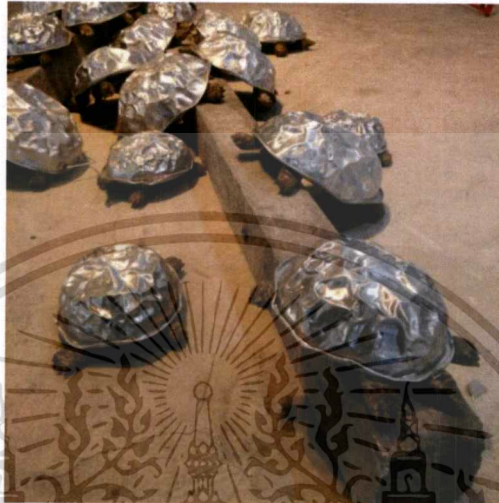

ภาพที่ 4.27 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 2 มีลักษณะและขนาดที่เสมือนจริง ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกขนาดของวัตถุที่นำมาสร้างสรรค์ให้สามารถสร้างสรรค์ออกมาแล้วใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทหนูที่สุด โดยการสร้างสรรค์ขาและหางเพิ่มในขนาดใกล้เคียงของจริง เพื่อผลงานชิ้นนี้สามารถสะท้อนความเป็นจริงของสังคมตามแนวความคิดที่วางไว้

4.2.3.3 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.28 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 3

สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 3 มีลักษณะและขนาดที่เสมือนจริง ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกขนาดของวัตถุที่นำมาสร้างสรรค์ให้สามารถสร้างสรรค์ออกมาแล้วใกล้เคียงกับสัตว์ประเภทเต่าที่สุด โดยการสร้างสรรค์ขาและหางเพิ่มในขนาดใกล้เคียงของจริง เพื่อผลงานชิ้นนี้สามารถสะท้อนความเป็นจริงของสังคมตามแนวความคิดที่วางไว้

4.2.3.4 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.29 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 4

สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 4 มีลักษณะและขนาดที่เสมือนจริง ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกขนาดของวัตถุที่นำมาสร้างสรรค์ และสร้างสรรค์ให้ใกล้เคียงขนาดจริงของสัตว์ประเภทหนูที่สุด โดยสัดส่วนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดิมของวัตถุ เป็นวัตถุที่ใช้งาน ได้จริง ทำให้สัดส่วนในผลงานชิ้นนี้จึงเป็นสัดส่วนเสมือนจริงทั้งหมด

4.2.4 จังหวะ (Rhythm)

จังหวะ คือ การซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่า ๆ กันมาเป็นระเบียบที่สูงขึ้นซับซ้อนขึ้นถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ(องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ, 2534 : 148)

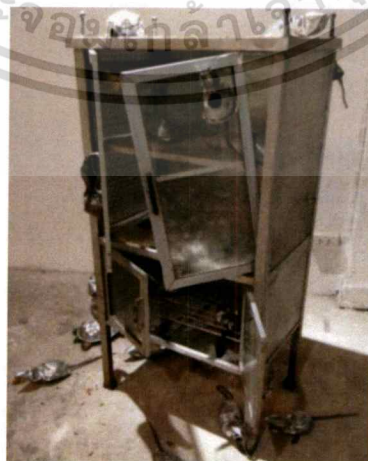
4.2.3.1 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.30 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 1

จังหวะของผลงานชิ้นที่ 1 เกิดจากเส้น โครงสร้างองค์ประกอบผลงานที่ไขว้ไปมาทำให้เกิดเป็น ที่ว่างและจุดนำสายตาไปยังองค์ประกอบอื่น ๆ ของผลงาน

4.2.3.2 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.31 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวะของผลงานชิ้นที่ 2 เกิดจากการจัดวางรูปทรงให้รู้สึกถึงการกระจายออก โดยรูปทรงมีลักษณะพื้นผิวใกล้เคียงกัน และขนาดที่ซ้ำ ๆ กัน ทำให้ผลงานมีความกลมกลืน

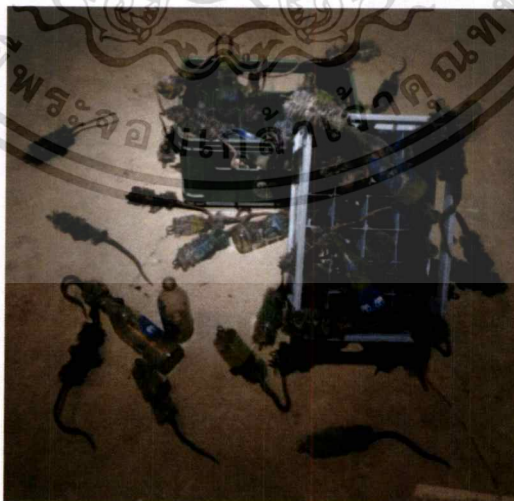
4.2.3.3 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.32 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 3

จังหวะของผลงานชิ้นที่ 3 เกิดจากการจัดวางรูปทรงให้รู้สึกถึงการกระจายออก โดยรูปทรงมีลักษณะพื้นผิวใกล้เคียงกัน และขนาดที่ซ้ำ ๆ กัน ทำให้ผลงานมีความกลมกลืน

4.2.3.4 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.33 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวะของผลงานชิ้นที่ 4 เกิดจากการจัดวางรูปทรงให้รู้สึกถึงการกระจายออก จังหวะของเส้นแกนของลึงไผ่ขูดน้ำที่เฉียงลง ผสมผสานกับที่ว่างด้านล่าง ทำให้ผลงานมีจุดเด่นและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “พื้นที่ชีวิตกับวัตถุไร้ทางเลือก” ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงปัญหาชุมชนแออัด คุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่ สภาพแวดล้อมที่ไม่ถูกสุขลักษณะและไม่เหมาะแก่การอาศัยอยู่ ซึ่งปัญหาชุมชนแออัดส่วนใหญ่นั้นเกิดขึ้นในเมืองหลวง ทำให้เกิดคำถามขึ้นในใจของข้าพเจ้าว่าเพราะเหตุใดผู้ที่อาศัยในเมืองหลวง ยังมีคุณภาพชีวิตเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้โดยใช้วัตถุเหลือใช้ และเศษวัสดุ นำมาเปลี่ยนแปลงและแปรสภาพใหม่ให้เป็นสัตว์ที่คลุกคลีอยู่ในชุมชน เพื่อสะท้อนถึงปัญหาความแออัดในสังคมเมือง และคุณภาพชีวิตของผู้คนที่ถูกทอดทิ้ง

ปัญหาที่พบภายในงานคือ การเลือกและค้นหาวัตถุเหลือใช้ต่าง ๆ มาสร้างสรรค์งาน ซึ่งข้าพเจ้าร่างภาพขึ้นเพื่อสรุปแนวความคิดของตนเอง และค้นหาวัตถุเหลือใช้ตามที่ข้าพเจ้าร่างภาพไว้แต่หลาย ๆ ครั้งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถค้นหาวัตถุตามที่ข้าพเจ้าร่างภาพไว้ในเวลาที่จำกัดได้ ทำให้ภาพร่างของข้าพเจ้าส่วนใหญ่จะไม่ตรงกับผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งเมื่อเจอปัญหานี้ข้าพเจ้าจะให้แนวความคิดของข้าพเจ้าเป็นหลักในการค้นหา และข้าพเจ้าจะพยายามค้นหาให้ใกล้เคียงกับภาพร่างและไม่ออกนอกขอบเขตแนวความคิดที่วางไว้

เอกสารประกอบผลงานศิลปนิพนธ์เล่มนี้ มีกระบวนการและขั้นตอนการทำงานทั้งหมดที่บอกถึงแนวความคิด การสร้างสรรค์รูปแบบ การค้นหาข้อมูลและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ที่ส่งผลมาสู่การสร้างสรรค์ผลงานในการทำศิลปนิพนธ์ในผลงานชุด “พื้นที่ชีวิตกับวัตถุไร้ทางเลือก” ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้แสดงออกตามความสามารถและจินตนาการของข้าพเจ้าเอง โดยข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานของข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ อีกทั้งยังมุ่งหวังที่จะพัฒนากระบวนการทางความคิดที่ต่อเนื่องจากนี้ไปสู่ผลงานชิ้นอื่นในภายภาคหน้า

บรรณานุกรม

ัชชวาล อ่ำสมคิด. 2557. **Eat**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

ชลด นิ่มเสมอ. 2534. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.

เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ. 2555. **องค์ประกอบศิลป์ 1**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา

CHARUNRAKYEEPOO. 2555. **ขยะลันโลก**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<https://charunrakyeeepoo.wordpress.com/2012/05/13/ขยะลันโลก/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 14 พฤษภาคม 2561)

ดร. เมธา หริมเทพาธิป. 2660. **ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ Maslow's Hierarchy of need**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.gotoknow.org/posts/629839>

(วันที่ค้นข้อมูล : 14 พฤษภาคม 2561)

ม.ร.ว.อคิน รพีพัฒน์. 2555. **ที่มาและปัญหาของชุมชนแออัดในเมือง**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

https://my.dek-d.com/ball-1990/blog/?blog_id=10152140

(วันที่ค้นข้อมูล : 23 พฤษภาคม 2561)

Lalita Phuangphet. 2555. **คุณภาพชีวิตกับชุมชนแออัด**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.gotoknow.org/posts/481671>

(วันที่ค้นข้อมูล : 23 พฤษภาคม 2561)

WURKON. 2560. **ครบรอบ100ปี โฉนัศิลปะ**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.wurkon.com/full/researchs/marcel-duchamp/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Yusni5127. 2560. **ลัทธิเหนือจริง**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<https://th.m.wikipedia.org/wiki/ลัทธิเหนือจริง>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Soimilk Promoted. 2560. **4 ศิลปินที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสังคมที่เราชอบ**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://soimilk.com/art/news/thai-artists-social-work>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

ฐิตาภา รุ่งเรืองวานิช. 2561. **เดอะ ลูซเซอร์ คลับ**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

https://www.facebook.com/theloserclubs/?hc_ref=ARRNFgy_uyQ6xe1rBvwiX1pE9ZOc

[Mi1hjWcczkljROc3blv8PYTtuqZo5cuUsYKB5NA&fref=nf](https://www.facebook.com/theloserclubs/?hc_ref=ARRNFgy_uyQ6xe1rBvwiX1pE9ZOcMi1hjWcczkljROc3blv8PYTtuqZo5cuUsYKB5NA&fref=nf)

(วันที่ค้นข้อมูล : 26 พฤษภาคม 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตาภา รุ่งเรืองวานิช. 2558. **Hope Bag for Homeless**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<https://m.facebook.com/Hope-Bag-for-Homeless-684941194985699/>.

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

จิตาภา รุ่งเรืองวานิช. 2559. **UNDER THE SAME SUN**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

https://www.facebook.com/media/set/?set=ms.c.eJw9zNsNADEIA8GOTjxiwP03dkoI~_RwthkGLKrAqLPxjm25KcEwNwGhrbOceMUZ3aSe5uy~%3BeLrb~%3BRcl437voc56euFY5e69x71N~_jtMkVw~~~.bps.a.969268836552932.1073741842.684941194985699&type=1

(วันที่ค้นข้อมูล : 26 พฤษภาคม 2561)

Ekamian. 2561. **Self Image**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.facebook.com/events/1689965187754919/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 26 พฤษภาคม 2561)

Watcharapat Kongkhaow. 2559. **ma me man**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.facebook.com/events/1072360462845112/permalink/1087009604713531/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Art DP Database. 2558. **ประวัติดิลปิน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Krit%20Ngamsom>

msom

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Nokbook. 2554. **ศิลปะวิสัย วัฒนธรรมสัมพันธ์ และทัศนวิจารณ์**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<https://cultandtrace.blogspot.com/2011/11/blog-post.html>.

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

ศป.บ. ประติมากรรม. 2554. **กฤษ งามสม**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.arch.kmitl.ac.th/new/th/organization.19/list#1>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

The Art Center's Acknowledgments 2016. 2559. **โทมแมชชิน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

https://www.facebook.com/events/201798396891930/?active_tab=discussion

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Art DP Database. 2558. **สรรงสรรรค์ของ...กูของค์**. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Krit%20Ngamsom>

msom

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Art DP Database. 2558. โถ...คุณ Mutt. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Krit%20Ngamsom>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Number 1 Gallery. 2557. เอิร์ต...ผมหิว. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.number1gallery.com/Artist.aspx?name=krit-ngamsom>

(วันที่ค้นข้อมูล : 28 พฤษภาคม 2561)

Number 1 Gallery. 2557. เซอร์เรียวเร่ร้อน. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.number1gallery.com/Artist.aspx?name=krit-ngamsom>

(วันที่ค้นข้อมูล : 28 พฤษภาคม 2561)

Number 1 Gallery. 2557. กิดถึงคุณ . [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.number1gallery.com/Artist.aspx?name=krit-ngamsom>

(วันที่ค้นข้อมูล : 28 พฤษภาคม 2561)

วิกิพจนานุกรม. 2560. หนู. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

<https://th.wiktionary.org/wiki/หนู>

(วันที่ค้นข้อมูล : 24 พฤษภาคม 2561)

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. 2560. เต่า. [Online]. เข้าถึงได้จาก:

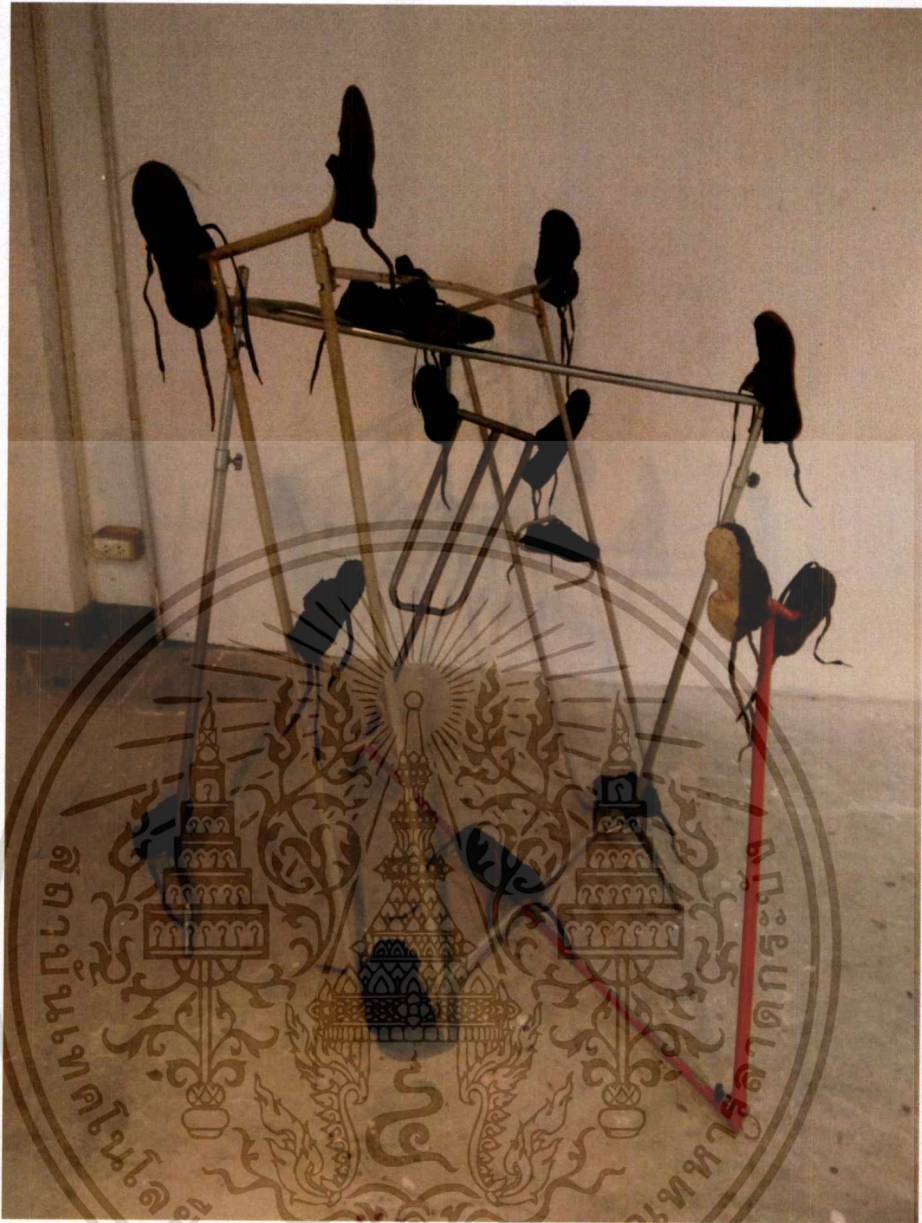
<https://th.wikipedia.org/wiki/เต่า>

(วันที่ค้นข้อมูล : 24 พฤษภาคม 2561)

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน หนุอยากรู้ หนุอยากลอง

เทคนิค ศิลปะวัตถุสำเร็จรูป, ศิลปะการจัดวาง

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน เจ้าหนูตุ๊กกับข้าว

เทคนิค ศิลปะวัตถุสำเร็จรูป, ศิลปะการจัดวาง

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

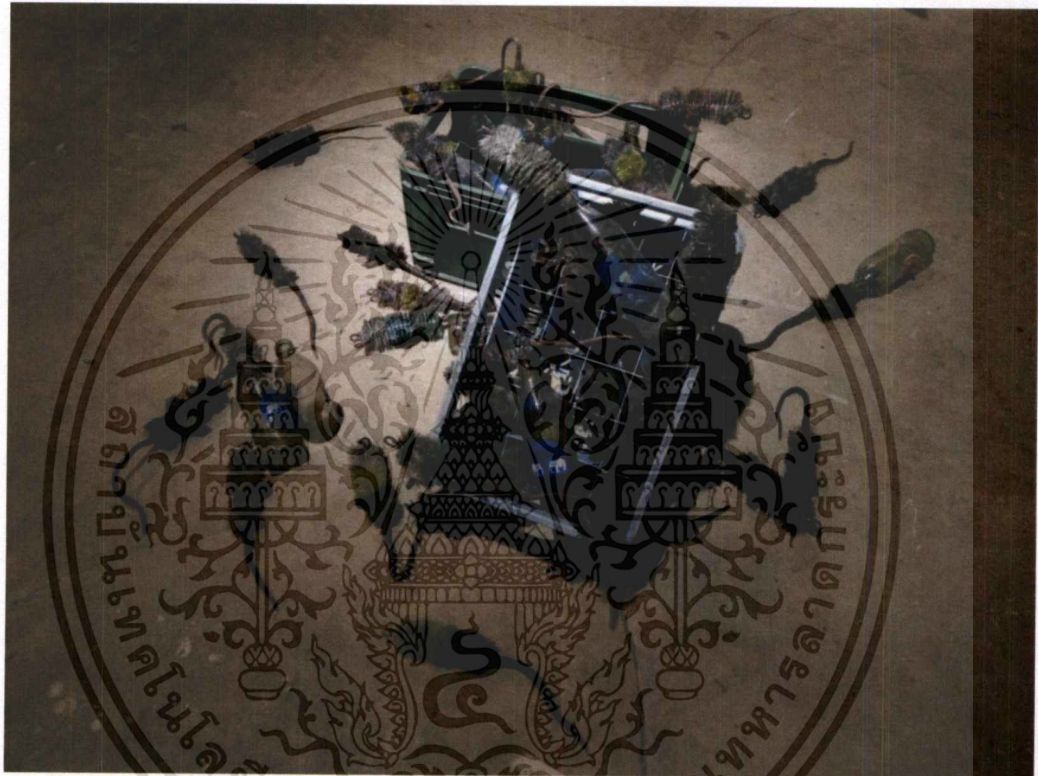
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน เต่าคะนอง

เทคนิค ศิลปะวัตถุสำเร็จรูป, ศิลปะการจัดวาง

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน ขอน้ำน้อย

เทคนิค ศิลปะวัตถุสำเร็จรูป, ศิลปะการจัดวาง

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวมัทธรา เขตอนันต์
วัน เดือน ปีเกิด 10 พฤษภาคม 2539 ที่สุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ 30/1 ถ.คลองฉนาก ซอย7 ม.1 ต.คลองฉนาก อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี
84000 โทร.062-067-2224

ประวัติการศึกษา 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม
สาขาวิชาประติมากรรม
2556 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา

รางวัลและเกียรติประวัติ 2560 นิทรรศการ Surrounding Exhibition ณ. Bridge Art Space

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้